Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 610
Marți 1 martie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Au fost asigurate condiții și mai bune de îngrijire și furajare

In anul 1959 gospodăria noastră agricolă de stat a avut între altele, sarcina de a realiza 1512 hl de lapte de la 72 vaci furajate. La începutul anului trecut însă, nu existau în gospodărie decît 24 de vaci. Efectivul planificat de 72 de capete a fost realizat abia către sfîrșitul anului.

Dar cu toate că n-au existat în producție toate vacile planificate, mulgătorii noștri au reușit nu numai să realizeze, dar să și depășească sarcina de plan, obținînd 1.518 hectolitri de lapte. Totodată a fost redus și prețul de cost al litrului de lapte de la 1,17 lei cît era planificat la 1,09 lei.

Datorită producției bune obținută de la majoritatea vacilor — în gospodăria noastră s-a ajuns ca față de 2.100 litri lapte planificați pe cap de vacă furajată să se realizeze 2.108 litri (deși, repet, nu tot efectivul planificat a fost existent în cursul anului 1959 în gospodărie).

Cum anume am obținut noi succesele de mai sus?

In primul rînd datorită străduniei depuse de către consiliul gospodăriei de a permanentiza mulgătorii și a le ridica gradul de calificare. In acest scop mulgătorilor li s-au asigurat locuințe bune, iar inginerul zootehnist și brigadierii din sectorul respectiv au căutat să-i învețe temeinic să aplice metodele înaintate de îngrijire și furajare a vacilor.

In al doilea rînd, rezultatele obținute se datorează și grijii pe care am acordat-o asigurării masei verzi, ca și celorlalte furaje necesare vacilor în perioada de stabulație, între care în primul rînd porumbul însilozat.

Succesele obținute i-au îndemnat pe cei mai mulți dintre mulgătorii noștri să își ia angajamente cu mult sporite pentru acest an. De exemplu, tov. Roșu Petre care îngrijește de 15 vaci și care are planificat să obțină anul acesta 43.450 litri, s-a angajat să obțină 50.000 litri lapte, adică 3.300 litri de la fiecare vacă furajată. Angajamente asemănătoare și-au luat și mulgătorii Dinu Petre, Bădoi Elena, Dinu Stanciu și Mihai Gheorghe.

Se poate pune întrebarea: pe ce se bazează angajamentele lor?

Inainte de toate pe faptul că în acest an vom mări suprafața cultivată cu porumb pentru siloz la 195 de ha față de 50 de ha cît am cultivat anul trecut, planificînd să realizăm o producție de 45.000 kg la hectar, față de 40.500 kg la ha cît s-a recoltat în anul 1959. Totodată, gospodăria noastră va asigura și celelalte furaje necesare vacilor, în perioada de vară.

Socot că o foarte mare însemnătate în realizarea unei producții de peste 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată și pentru scăderea prețului de cost al litrului de lapte prezintă și faptul că la grajdurile gospodăriei noastre introducem mica mecanizare.

In 1958 au fost construite 2 grajduri dotate cu adăpători automate. In alte 2 grajduri pentru vaci construite în anul trecut se vor introduce adăpători confecționate după un sistem nou, mai practic și mai economic.

In grajdurile construite în 1958 s-a introdus și linie de decovil pentru evacuarea gunoiului de grajd, iar acum se lucrează la așezarea liniilor în noile grajduri date de curînd în folosință.

La grajduri s-au asigurat și boilere pentru asiguratul apei calde necesare la spălatul ugerului vacilor, a vaselor etc.

E limpede că mica mecanizare creează condiții ca procesul de producție să se desfășoare mai ușor și mai bine, să se realizeze o producție sporită de lapte, iar prețul acestuia să fie scăzut cu un și mai mare procent.

Garanția că în acest an majoritatea mulgătorilor noștri vor realiza o producție de peste 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată, ne-o dau înseși realizările obținute de ei în primele 50 de zile ale anului în curs.

Astfel, tov. Roșu Petre a obținut pînă acum 4.700 litri lapte, Dinu Stanciu 4.100 litri, Bădoi Elena 3.400 litri, Dinu Petre 3.200 litri etc. De menționat e faptul că pînă în prezent numai o parte din vaci sînt în lactație.

Analiza făcută ne arată că acești vrednici muncitori vor reuși nu numai să-și îndeplinească, dar și să-și depășească simțitor angajamentele luate.

GROZEA CONSTANTIN
directorul gospodăriei de stat Cilibia, regiunea Pitești

CONSFĂTUIRE LA CASA AGRONOMULUI

Să realizăm construcții agrozootehnice ieftine și durabile

Intre 27—29 februarie a.c., s-au desfășurat la Casa Agronomului din București lucrările Consfătuirii pe țară privind construcțiile agrozootehnice. La această consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii au participat specialiști din Ministerul Agriculturii, sfaturile populare regionale, Trusturile regionale Gostat, tehnicieni constructori și zootehniști din gospodăriile agricole de stat, colectiviști, cercetători din cadrul Institutului de cercetări, cadre didactice din învățămîntul agricol etc.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii. In continuare au fost prezentate referate după care au urmat discuții.

La sfîrșitul consfătuirii au fost adoptate recomandări privitoare la îmbunătățirea activității în domeniul construcțiilor agrozootehnice.

Cuvîntul de închidere al lucrărilor consfătuirii a fost rostit de tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii.

Îngrijirea răsadurilor

La gospodăria de stat Pantelimon, regiunea București, se lucrează intens la îngrijirul răsadurilor. In fotografie: o parte din muncitorii unei brigăzi legumicole, la lucru.
Foto: AGERPRES

Sesiunea anuală de referate

La Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală au avut loc zilele trecute lucrările sesiunii anuale de referate de sinteză a institutelor de învățămînt și a stațiunilor experimentale din agricultură din zona sud-estică a țării.

La sesiune au participat reprezentanți ai Academiei R. P. Romîne, ai Ministerului Agriculturii, cercetători, ingineri din gospodăriile agricole colective, ingineri de la secțiile agricole regionale și raionale din această parte a țării.

Sînt prezentate referate cu privire la noile rezultate obținute de stațiunile de cercetări care pot fi aplicate încă din primăvara aceasta în practica agricolă în domeniul culturii și protecției plantelor, creșterii animalelor, mecanizării lucrărilor agricole.

ÎN RAIONUL SLOBOZIA

Condițiile existente trebuie folosite din plin

In aceste zile, în cele 31 de comune ale raionului Slobozia, regiunea București, însămînțatul culturilor de primăvară se intensifică pe zi ce trece.

Pînă la 23 februarie, în diferite gospodării colective și întovărășiri agricole fuseseră însămînțate peste 100 ha cu orz de primăvară, peste 150 ha cu ovăz, 50 ha cu borceag, 30 ha cu floarea-soarelui, 70 ha cu mazăre etc.

De exemplu, la gospodăria colectivă din Slobozia Nouă, pînă la data de mai sus fuseseră însămînțate peste 35 de ha cu orz, la cea din Bucu peste 30 ha, la cea din Mărculești 25 ha etc. Importante suprafețe cu ovăz și floarea-soarelui s-au însămînțat și la gospodăriile colective din comunele „Gh. Lazăr", Bucu și altele.

O deosebită atenție se acordă în unitățile agricole cooperatiste ale raionului — care este în întregime cooperativizat — și acțiunii de fertilizare a solului. Planul de transportul gunoiului de grajd pe primele două luni ale anului a fost cu mult depășit, cărîndu-se pe tarlalele ce vor fi însămînțate în primăvara acestui an, peste 120.000 de tone.

In comuna Ciochina, s-au transportat, de pildă, aproape 3.000 de tone, în comuna Mărculești aproape 1.000 de tone, în comuna Gh. Lazăr peste 2.000 de tone etc. Mult mai slab — și în mod nejustificat față de nevoile de fertilizare a solului și de posibilități — se desfășoară această acțiune în comune cum sînt Nicolești — unde există și o gospodărie colectivă —, Traian sau Valea Ciorii unde pînă spre sfîrșitul lunii februarie se transportaseră pe ogoare cantități foarte mici de gunoi de grajd.

Socotim că slab se desfășoară în raion aratul terenurilor. In această privință, trebuie arătat că au mai rămas nearate din toamna trecută mai bine de 35.000 de hectare. De la 1 ianuarie pînă acum însă, abia au fost arate circa 500 de ha dintre care 45 ha în comuna Bucu, 30 ha în comuna „Gh. Lazăr", 26 ha în comuna Bucești etc. Cu forțele de lucru existente în raion (371 de tractoare ale S.M.T.-urilor și 2.900 de atelaje) această lucrare s-ar putea termina într-un timp foarte scurt. De altfel, pentru executarea arăturilor din primăvara aceasta au fost planificate numai 15 zile. Este nevoie însă ca de aci înainte, terenurile să fie controlate zilnic și acolo unde se constată că ele s-au zvîntat, să se treacă la arat cu toate forțele disponibile.

Insămînțările de primăvară vor putea fi executate în bune condițiuni agrotehnice dacă vor fi grăbite și alte lucrări care condiționează buna desfășurare a semănatului. De pildă, grăpatul ogoarelor de toamnă s-a realizat pînă acum abia pe 600 ha din cele 45.000 ha planificate în raion (de altfel și grăpatul semănăturilor de toamnă s-a realizat numai pe circa 800 ha din cele 29.000 existente). De asemenea, mai sînt de condiționat încă 128 de tone de semințe diferite.

O mare atenție trebuie să se acorde în această perioadă în raionul Slobozia și lucrărilor de pregătire a însămînțărilor în sectorul legumicol. Din cei 10.000 m.p. de răsadnițe planificați, pînă acum s-au realizat numai 4.000 m.p., însămînțîndu-se totodată 1.532 m.p. de răsadniță.

La unele gospodării colective această acțiune este privită cu mult simț de răspundere. De exemplu, la gospodăria colectivă din Perieți, s-au însămînțat pînă acum în răsadnițe aproape 200 m.p., la gospodăria colectivă din Poiana 150 m.p. etc.

In alte gospodării colective și întovărășiri agricole se consideră însă în mod nejust, că mai e destulă vreme pentru terminarea pregătirilor necesare începerii lucrărilor la cîmp, în sectorul legumicol.

De aceea, este necesar ca inginerii și tehnicienii agronomi de la raion și comune să-i mobilizeze pe colectiviști și întovărășiți să grăbească și aceste lucrări.

ION DRINCU

Lucrări în livezi și vii

In ultima săptămînă la gospodăria de stat Săhăteni, regiunea Ploești, lucrările în livezile ce ocupă aci peste 100 de ha au fost intensificate. Sub îndrumarea maiștrilor de cultură Chișleanu Vladimir și Păgînu Ștefan s-au executat tăierile de ușurare. Totodată, stropitul s-a efectuat la peste 1.000 din cei 16.000 de pomi existenți.

Au început de cîteva zile și lucrările în vii. Sub conducerea maistrului de cultură Căloianu Mihai aproape 200 de muncitori lucrează la dezgropatul și tăiatul viei.

GATA PENTRU A IEȘI LA CIMP

Mecanizatorii de la S.M.T. Huși, regiunea Iași, lucrînd în ultima perioadă în două schimburi, au reușit ca la 23 februarie a.c. să termine în întregime reparatul celor 105 tractoare, 44 de semănători, 46 de cultivatoare, 230 grape, 15 dezmiriștitoare etc.

Recondiționînd o serie de piese în cadrul stațiunii și reducînd timpul de reparare a utilajului, mecanizatorii de aici au realizat economii la reparații în valoare a peste 300.000 lei. In fruntea luptei pentru reparații de calitate și la un preț de cost cît mai scăzut s-au situat comuniștii Mardare Aurel, Petru Maftei, Racoviță Emil și alții.

In prezent mecanizatorii S.M.T.-ului Huși așteaptă timpul prielnic pentru a începe muncile în cîmp.

AUREL CIULEI
corespondent

Harnică crescătoare de porci

Un panou de onoare ca multe altele. Iată chipul unei bătrînele ținînd în brațe un purcel dolofan.

— E Maria Nedelcu. Fruntașa noastră la creșterea porcilor. Vreți s-o cunoașteți? îmi spuse tovarășul Radu, brigadierul de la sectorul porcine al gospodăriei de stat Urleasca.

Am primit cu toată inima invitația. Iată-mă astfel la „casa de nașteri nr. 1" cum obișnuiesc să-i spună cei de la Urleasca maternității de scroafe unde lucrează Maria Nedelcu. Din ușa maternității, mai în fund într-o boxă, zăresc o femeie mică la trup, dar îndesată.

— Dumneaei e Maria Nedelcu, îmi spuse brigadierul. Și tot dînsul o strigă: „țață Maria, țață Maria, vino pînă la birou să stăm oleacă de vorbă".

— Undeee? La birou? Dar ce ți-a venit să mă chemi la birou taman acum cînd purceii sînt la tain? Lasă-mă acuma. Oi veni mai încolo după ce or mînca.

Chip, s-o dezlipești pe țața Maria de la purceii și scroafele ei cîtă vreme s-a „servit" tainul, n-a fost. Am lăsat-o să-și vadă de treabă și în această vreme l-am ascultat pe brigadierul Radu, care mi-a depănat o mică povestioară despre țața Maria:

„Era pe la începutul lui '56. Pe-atunci la gospodăria noastră, tot la sectorul porcine, lucrau Iordana și Gheorghe Nedelcu, frați ai țaței Maria. Harnici oameni și ei. Dumneaei, țața Maria, venise să-i viziteze. A fost primită gospodărește de nea Ghiță și soră-sa Iordana.

— Văd că voi stați bine aici la „ferma" asta. Casă bună aveți, de îmbrăcăminte și de-ale gurii nu duceți lipsă, basca bani în fiecare lună, le zise fraților ei țața Maria.

— Așa-i țață, avem de toate. Ai putea avea și matale dacă ai veni să lucrezi aci cu noi, îi răspunse soră-sa Iordana.

— Fugi fa cu porcii tăi și lasă-mă pe mine cu necazurile mele. Porci îmi trebuie mie, acum la bătrînețe? Și cu astea țața Maria a plecat acasă în comuna Gropeni. Gîndurile însă îi erau la traiul bun al fraților ei. I-a povestit și feciorului despre tot ceea ce a văzut la „ferma" din Urleasca și cele ce i-au spus Iordana și Ghiță.

— De, mamă. Știu eu ce să spun. Daaa, nu știu ce-ai putea face matale acolo la gospodărie cu ăi 55 de ani? Dar dacă vrei să te duci lîngă frații matale cum spui eu n-am să mă pui contra.

Și iată că într-o bună zi numai că ne pomenim la gospodărie cu țața Maria. A venit la crescătoria de porci, a mai discutat cu nenea Ghiță și apoi s-a prezentat la birou.

Așa a devenit țața Maria, atunci la începutul lui '56, crescătoare de porci. A luat în primire 24 de scroafe. La început i-a fost cam greu. Nu se prea împăca cu programul de îngrijire și hrănire a scroafelor. Se descurca greu cu noțiunile tehnice, cu alcătuirea rațiilor și mai ales cu ținerea evidenței scroafelor gestante sau al fătărilor.

O auzeam de multe ori: „Maică brigadierule, nu mă mai pune pe mine să țin socoteală cîte scroafe sînt în gestație, ori cîți purcei au fătat că nu știu. Lasă-mă numai la îngrijire și dacă nu ți-o place să „nu mă plătești". Toate astea au fost la început. In scurtă vreme țața Maria s-a „aclimatizat" cu munca. Acum stai de vorbă cu dumneaei ca și cu un zootehnist „bătrîn" în meserie. Nu-i alt crescător de porci care să îngrijească mai bine cu țața Maria de scroafe și purcei, să întocmească mai judicios rațiile de hrană, să știe cîte scroafe sînt gestante sau cînd trebuie să fete. Nu de multă vreme colectiviștii din satul dînsei au chemat-o în colectiva lor să muncească în sectorul zootehnic. Le-a răspuns: „Oi veni cu dragă inimă, da' m-ai lăsați să treacă un an. Atunci ies la pensie. Am să vin și am să lucrez cu drag și acolo cu toate că aș putea rămîne să muncesc mai departe aici".

Consătenii au înțeles-o. Țața Maria a rămas să lucreze mai departe la noi și lucrează așa de bine că nu-i altul s-o întreacă. Scroafele îngrijite de dînsa sînt sănătoase și arătoase, iar purceii acestora ajung cu toții la înțărcare.

Știți cîți purcei a înțărcat la scroafele pe care le are în primire țața Maria în cei 4 ani de cînd lucrează la noi?

— Cîți? întreb eu.

— 1.420, ceea ce înseamnă, în medie, pe an, de la fiecare scroafă, cîte 14 purcei.

Aci firul povestirii brigadierului a fost întrerupt de țața Maria care tocmai intra în birou.

— Am gătat cu „tainul" de dimineață și acum că „copilașii" și mamele lor se odihnesc am venit să te rog tovarășe brigadier să-mi scrii colea o adresă, că ai scriere frumoasă.

— Iar îi scrii nepoatei, îi zise acesta.

Da. Țața Maria îi scrie din nou nepoatei sale, (fata feciorului ei, colectivist de frunte în Gropeni) studentă la o facultate din București, că ea, Maria Nedelcu, îngrijitoare fruntașă de porci la G.A.S. Urleasca, din regiunea Galați, a primit în cursul lunii ianuarie un salariu de peste 900 de lei; că așteaptă ca în scurtă vreme să primească o primă pentru purceii dați peste plan în 1959 de la scroafele pe care le îngrijește; că e sănătoasă și că o duce bine la gospodărie, unde are de toate.

GH. BACIU

Sesiunea științifică zonală pentru problemele agriculturii din Transilvania

In aula Institutului agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj s-au desfășurat în zilele de 18-20 februarie a.c. lucrările sesiunii științifice zonale pentru problemele agriculturii din Transilvania.

Atît prin temele abordate și discutate, cît și prin componența participanților, lucrările sesiunii au reflectat mult mai bine ca în anii trecuți o orientare a cercetărilor științifice spre problemele majore pe care le ridică producția agricolă, o orientare mai apropiată de necesitățile imediate ale producției. Referatele de sinteză prezentate privind culturile cele mai importante ca: griul, porumbul, sfecla de zahăr, floarea soarelui cartoful, legumele, fructele, strugurii sau privind speciile de animale care trebuie să contribuie la o simțitoare creștere a producției de carne, lapte, lînă, ouă, au răspuns la multe întrebări izvorîte din necesitățile muncii practice de pe teren.

Ținînd seama de relieful Transilvaniei, un deosebit interes pentru producție a prezentat referatul „Metode de combatere a eroziunii solului și posibilitățile de ridicare a producției pe solurile erodate în condițiile din Transilvania"; prin recomandările concrete și diferențiate referatul menționat, constituie un îndreptar valoros pentru mai buna folosire a acestor terenuri.

Trebuie menționat faptul că majoritatea recomandărilor făcute producției ca rezultat al cercetărilor științifice s-au sprijinit pe urmărirea eficienței economice. In acest sens, s-a făcut recomandarea aplicării, pentru condițiile din Transilvania, a îngrășămintelor chimice o dată cu lucrarea de bază a solului sau o dată cu semănatul și nu pe faze de vegetație, cea din urmă metodă dovedindu-se neeconomică. De asemenea din unele referate a reieșit în mod pregnant că la unele culturi, deși se aplică toate lucrările agrotehnice în mod corespunzător, producția obținută nu se situează la nivelul muncilor efectuate; aceasta din cauză că nu se urmărește îndeaproape realizarea densității optime a plantelor pe unitatea de suprafață. Lucrările sesiunii au atras în mod deosebit atenția asupra importanței mari pe care o are respectarea densității plantelor pe unitatea de suprafață, dîndu-se recomandări concrete în această privință.

Discuțiile purtate pe marginea referatelor prezentate de către unii președinți din gospodării colective, ingineri din gospodării de stat, gospodării colective sau S.M.T.-uri au scos în evidență rezultatele frumoase obținute în producție în urma aplicării metodelor pe care știința le pune la dispoziția producției. Au fost făcute totodată propuneri privitoare la problemele la care știința trebuie să răspundă neîntîrziat. Este vorba de problema adîncirii arăturii, de producerea unor soiuri noi de plante care să folosească mai bine în condițiile agriculturii socialiste agrofondul superior pe care îl au la dispoziție.

Sesiunea de referate științifice a fost însă lipsită de prezentarea unor importante probleme legate de organizarea și retribuirea muncii în unitățile agricole socialiste, de prezentarea unor recomandări și soluții practice privitoare la construcțiile agricole etc.

Așa cum s-a subliniat în concluziile sesiunii, pentru cunoașterea și aplicarea în practică a recomandărilor științei agricole se impune o consultare mai largă și permanentă de către cei ce lucrează nemijlocit în producție a cărților, broșurilor și revistelor de specialitate pe care Ministerul Agriculturii le editează în acest scop.

Ing. I. ZUCKERMAN

CONTROLUL SEMINȚELOR

Inginerii și tehnicienii de la laboratorul raional pentru controlul semințelor din Roman, regiunea Bacău, lucrează cu sîrguință la analiza probelor trimise aici de către unitățile agricole din raion. In fotografie: un aspect din timpul lucrului în laborator.

Foto: AGERPRES

NOI OGOARE UNITE

O viață FOLOSITOARE

Adesea întovărășiții din Chirnogi, raionul Oltenița, au mers în vizită la gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna lor și chiar la colectiviști acasă. Au fost și la gospodăria colectivă din satul vecin - Radovanu, unde au văzut lucruri frumoase care le-au mers la inimă. După aceste vizite, multe familii de întovărășiți au hotărît să intre în gospodăria colectivă și astfel să-și făurească un trai nou, mai îmbelșugat.

Mulți întovărășiți însă și-au manifestat dorința de a vizita o gospodărie colectivă dintr-un sat colectivizat din Bărăgan pentru a o vedea cum este organizată munca, în ce măsură se dezvoltă creșterea animalelor și care este felul de trai al colectiviștilor. Dorința acestora a fost împlinită zilele trecute cînd aproape 80 de întovărășiți din Chirnogi au mers în ospeție la gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din Ceacu, sat situat în apropierea orașului Călărași.

DE LA 5 LA 7 MILIOANE LEI VENITURI BĂNEȘTI

Înainte de a începe vizitarea gospodăriei colective, oaspeții s-au adunat în sala de festivități, unde, la rugămintea lor, tov. Gh. Peicu, secretarul comitetului comunal de partid, a făcut un scurt istoric al dezvoltării gospodăriei colective. Mai mult însă a insistat asupra rezultatelor obținute în anul 1959, an în care fondul de bază a depășit 4.500.000 lei.

Întovărășiții din Chirnogi au aflat că veniturile bănești realizate de gospodăria colectivă din Ceacu în anul care a trecut, au fost 5.000.000 lei.

Faptul că de la sectorul zootehnic și grădina de legume și zarzavaturi, colectiviștii au obținut un venit de peste 1.300.000 lei a stîrnit un viu interes în rîndurile întovărășiților. O sursă importantă de venituri bănești a constituit-o și cultura sfeclei de zahăr. La capitolul venituri din buget, colectiviștii au înregistrat suma de 288.000 lei numai de la această cultură.

În anul care a trecut, la fiecare zi-muncă s-au repartizat cîte 11 lei și însemnate cantități de produse. Familiile colectiviștilor Constantin Nica, Micu M. Ștefan, și ca ele multe altele, au realizat într-un an venituri de aproape 30.000 lei.

În acest an, gospodăria colectivă din Ceacu va realiza un venit bănesc de 7.000.000 lei. Aflînd acest lucru întovărășiții s-au interesat care sînt sursele de venituri bănești și cum este posibil ca într-un singur an să crească de la 5 la 7 milioane lei. Pentru colectiviștii din Ceacu depășirea cu 2 milioane lei a veniturilor bănești nu constituie un lucru greu de realizat, deoarece colectiva oferă largi posibilități de dezvoltare. Acum, cînd tot satul este colectivizat, hotarul colectivei cuprinde 3.805 ha. teren arabil pe care lucrîndu-l cu mijloace mecanizate va da producții bogate la hectar. În acest an, via va intra în întregime pe rod, grădina de legume și zarzavaturi se va extinde, culturile irigate vor lua o mare dezvoltare, iar creșterea animalelor va continua să se dezvolte în același timp ca și pînă acum. În felul acesta se vor putea realiza și chiar depăși sumele propuse.

Constantin Stănemir, Vodă Ștefan, Ion Petrușel și alți întovărășiți și-au notat cu grijă rezultatele obținute de către colectiviștii din Ceacu, cu gîndul ca reîntorși în sat să povestească rudelor, prietenilor despre cele văzute aici.

SECTORUL ZOOTEHNIC ÎN PLINĂ DEZVOLTARE

De la sediu, oaspeți și gazde au pornit să viziteze construcțiile, sectorul zootehnic. Primul popas l-au făcut la grajdul de vaci. Construcția cea nouă, din zid, a atras îndeosebi atenția vizitatorilor. Interesîndu-se de costul construcției, au aflat că an de an prețul se reduce deoarece colectiviștii folosesc pe larg materialele de construcții din resurse locale iar brigada de constructori este alcătuită din meșteri iscusiți.

Anul 1960, primul din cel de al doilea deceniu al existenței gospodăriei colective din Ceacu, va marca un pas serios înainte în toate ramurile de activitate și îndeosebi în creșterea animalelor. Colectiviștii și-au propus, ca în scrut timp, să realizeze la suta de hectare, încărcăturile recomandate de consfătuirea de la Constanța. Pentru aceasta, ei vor folosi resursele financiare proprii și, de va fi cazul, și fonduri împrumutate de la stat. În toamna trecută, au reținut în întregime tineretul pentru prăsilă. Astfel, turma de oi care va crește de la 1.311 capete la peste 1.800 capete, va fi alcătuită numai din oi cu lînă fină și semifină. Numărul vacilor de lapte și al bivolițelor va fi de 395 capete. În același timp, se vor lua măsuri pentru asigurarea hranei necesare, prin extinderea culturilor furajere și îndeosebi a porumbului de siloz pentru care s-au repartizat 100 de hectare cu o producție de 40.000 kg. la ha., iar 50 ha. vor fi în cultură dublă. În curînd brigada de construcții va începe lucrul la cele două grajduri moderne ce urmează a fi date în folosință pînă la sfîrșitul anului.

Intovărășiții Marin Lambă, Petre Pironea, Ștefan Olteniceanu, Elena Istode ca și ceilalți oaspeți, au pus felurite întrebări legate de dezvoltarea sectorului zootehnic, de retribuirea muncii crescătorilor de animale. Mult timp au discutat despre organizarea muncii în brigăzi complexe. De aci,

LIVIU POPA

(Continuare în pag. 3-a)

SÎMBĂTĂ SEARA LA TEATRUL MUNICIPAL DIN BUCUREȘTI

Sîmbătă seara la Teatrul Municipal din Capitală, sala „Filimon Sîrbu", lucrători ai Ministerului Agriculturii și colectiviști din regiunea București, au luat parte la vizionarea piesei „Vlaicu și feciorii lui" de Lucia Demetrius. Prezentarea spectacolului a fost făcută de către artista poporului Lucia Sturdza Bulandra, directorul teatrului. Colectivul de artiști în frunte cu Ștefan Ciubotărașu, artist emerit, a interpretat cu multă măiestrie piesa.

In numele celor prezenți la spectacol, tov. Nina Roman din partea comitetului de instituție al Ministerului Agriculturii și tov. Constantin Stan, președintele gospodăriei colective „Timpuri Noi" din comuna Dudești-Cioplea, regiunea București, au mulțumit artiștilor pentru căldura și măiestria cu care au interpretat piesa, înmînîndu-le flori.

Vizitatori, pe una din ulițele din Ceacu

CULTURA SFECLEI DE ZAHĂR

— Din experiența G.A.C. «Lev Tolstoi» din comuna Bulgăruș, raionul Jimbolia, regiunea Timișoara —

„Cea mai mare producție medie la hectar de sfeclă de zahăr a fost realizată în țara noastră în 1959 de G.A.C. „Lev Tolstoi" din comuna Bulgăruș, regiunea Timișoara. De pe suprafața de 204 hectare cultivată cu sfeclă colectiviștii din această comună au recoltat în medie cîte 45 000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Prin valorificarea acestei recolte ei și-au mărit veniturile bănești cu aproape 4 milioane lei".

(Din ziarul „Scînteia" din 7 ianuarie 1960).

Ing. ION ȘIPOS
I.C.A.R.-Lovrin

45.000 kg sfeclă de zahăr la hectar este o recoltă mare. Gospodăriile de stat, gospodării agricole colective obțin an de an producții tot mai mari. Totuși o recoltă de 45.000 kg sfeclă de zahăr la hectar, realizată nu pe parcele, nu pe cîteva hectare, ci pe întreaga suprafață cultivată cu sfeclă este un rezultat însemnat.

Cînd îl întrebăm pe tovarășul Păun Teodor, președintele gospodăriei colective „Lev Tolstoi", din Bulgăruș, cum au reușit să obțină o producție așa de mare ne răspunde:

— „Am dat o atenție deosebită sfeclei de zahăr. Am făcut toate lucrările la timp și „așa cum scrie la carte". Era preocuparea noastră, a tuturor, să obținem o recoltă cum n-a mai fost. Nu se putea să nu reușim. Trebuia să transformăm în fapte indicațiile partidului".

Trebuiau să reușească. Prin măsurile luate, partidul și guvernul au asigurat agriculturii îngrășăminte minerale, mașini, împrumuturi pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, pentru construcții, semințe selecționate. Folosind cu pricepere aceste mijloace, lucrînd în comun cu hărnicie rezultatele nu au întîrziat să se arate.

Să vedem acum pe rînd toate măsurile aplicate de G.A.C. din Bulgăruș în cultura sfeclei de zahăr.

Alegerea terenului

Alegerea terenului, plantei premergătoare se face pentru sfeclă, la Bulgăruș, totdeauna cu un an înainte. Se aleg tarlalele cu pămîntul cel mai productiv, cel mai bine lucrat, lipsit de buruieni.

Sfecla de zahăr reușește cel mai bine în solurile productive, cu strat fertil adînc, cu structură bună. Merge mai slab pe pămînturile foarte grele, argiloase, compacte, care nu se aerisesc bine, precum și în terenurile prea ușoare, nisipoase, care se usucă puternic în timp de secetă. Nu-i priesc sfeclei nici pămînturile mai acide (acre) sau umede unde nu reușesc nici lucerna și nici trifoiul.

Totuși producția sfeclei de zahăr depinde mai mult de felul cum a fost lucrat și îngrășat pămîntul, decît de natura lui. Printr-o pregătire bună a terenului și prin îngrășarea lui chibzuită se pot îndrepta multe însușiri nefavorabile ale pămîntului și se pot astfel obține producții bune de sfeclă și pe soluri mai puțin potrivite.

Toată suprafața semănată cu sfeclă în 1959, la Bulgăruș, a urmat după grîu de toamnă.

Este adevărat — ne spun colectiviștii — că după cereale pămîntul rămîne mai sărac decît după mazăre sau trifoi, însă acest neajuns se poate înlătura prin îngrășare cu bălegar și îngrășăminte minerale. Nici nu se gîndesc să pună sfeclă după grîu fără ca pămîntul să fi fost îngrășat. Colectiviștii nu cultivă sfeclă pe același teren decît după cel puțin 3—4 ani. Dacă ar semăna sfecla an de an pe același teren nu s-ar putea asigura o recoltă bună și nu ar face decît să înmulțească dușmanii sfeclei, bolile și insectele care o atacă.

In curînd colectiviștii nu vor mai fi nevoiți să aleagă an de an locul sfeclei. In toamna anului 1958 au intrat în gospodăria colectivă și ultimele familii de țărani din comună. Suprafața gospodăriei s-a definitivat la 2.240 hectare. Specialiștii direcției organizării teritoriului agricol din Ministerul Agriculturii lucrează în prezent la organizarea gospodăriei. In cursul anului 1960 se vor delimita solele, se va stabili asolamentul. Introducînd rotația culturilor, se va fixa și locul sfeclei în asolament.

Pentru ca să avem o cultură reușită de sfeclă, pregătirea bună a terenului este foarte importantă. Această pregătire bună se poate realiza ușor după cereale, deoarece se poate începe din vreme. Dacă procedăm așa cum au făcut și colectiviștii de la Bulgăruș, și prin folosirea îngrășămintelor îmbunătățim fertilitatea mai scăzută a solului, avem o premergătoare bună pentru sfeclă.

In regiunile unde se cultivă mai mulți cartofi și aceștia constituie o cultură premergătoare bună, dacă terenul a fost gunoit și ținut curat de buruieni.

Lucerna și trifoiul lasă terenul bogat în substanțe nutritive însă reduc rezerva de apă din sol. Numai atunci sînt recomandabile pentru sfeclă, cînd se ară din vreme, după coasa a doua. Astfel resturile de rădăcini și tulpini ne vor împiedica să pregătim bine terenul. După aceste culturi de multe ori și răsăritul este mai neuniform, iar lăstarii care mai apar, împiedică la prășit.

Sînt foarte bune premergătoare mazărea, borceagul. Insă după aceste culturi este mai nimerit să se cultive cereale de toamnă.

Pregătirea terenului

Arătura adîncă este unul din secretele recoltei mari de sfeclă obținută la Bulgăruș. De mulți ani nu se mai cultivă nici un hectar de sfeclă în arătură de primăvară. Pămîntul arat din vară sau toamnă se poate pregăti primăvara pentru semănat ca straturile de legume. Brazdele scoase înaintea iernii se zvîntă repede, se lucrează ușor primăvara. Semănatul se poate începe de timpuriu, sămînța se îngroapă uniform, răsare repede.

Cu cîțiva ani în urmă s-a mai întîmplat să nu reușească să are toamna întreaga suprafață planificată pentru sfeclă, și să fie nevoiți să semene sfecla și în arătură de primăvară. Pînă s-a uscat suficient pămîntul ca să se poată ara, au pierdut 10—15 zile bune de lucru. In acest timp sfecla semănată în arătură de toamnă era răsărită. In arătura de primăvară patul germinativ a rămas bulgăros, sfecla a răsărit „în rate", neuniform, cu goluri.

Aceasta nu se mai întîmplă. Experiența anilor i-a învățat că sfecla pedepsește aspru orice neglijență.

Tractoriștii brigăzii de tractoare de la S.M.T. Gottlob, lucrează de mulți ani pămîntul gospodăriei colective „Lev Tolstoi" din Bulgăruș. Majoritatea tractoriștilor sînt membri ai gospodăriei. Cunosc bine ce lucrare de mare importanță este pentru sfecla de zahăr arătura adîncă. Important este nu numai adîncimea la care se execută ci și data la care se face precum și calitatea lucrării.

Colectiviștii din Bulgăruș cunosc rezultatele Stațiunii experimentale agricole din Lovrin și metodele recomandate sînt aplicate în producție.. Colaboratorii stațiunii au fost deseori în gospodărie, iar colectiviștii au vizitat cîmpurile experimentale ale stațiunii. Au aflat că arătura adîncă este cu atît mai folositoare cu cît se execută mai devreme. Nici nu mai vorbesc de arătura adîncă de toamnă ci de arătura adîncă de vară. Arînd în iulie-septembrie în loc să întîrzie pînă în noiembrie-decembrie își asigură un spor de recoltă de 5.000—6.000 kg de sfeclă la hectar.

După dezmiriștire n-au așteptat mult cu arătura. In 2—3 săptămîni, cum s-a mai ușurat lucrul la recoltat-treierat, au și început executarea arăturilor adînci. Se planificase ca aproape două treimi din suprafața destinată sfeclei să fie gunoită. (In anul 1958 n-au reușit să îngrașe cu gunoi de grajd întreaga suprafață destinată sfeclei de zahăr). Cele 28—30 de tone de gunoi de grajd, cît socoteau să dea la fiecare hectar, trebuiau cărate și împrăștiate în timp cît mai scurt, pentru a putea fi întoarse sub brazdă cu arătura adîncă. Se cerea o foarte bună organizare a muncii, o înțeleaptă planificare a atelajelor, o harnică și susținută muncă a fiecărui membru al gospodăriei. Comuniștii din gospodărie, au fost în fruntea acestor lucrări, au antrenat cu ei pe toți ceilalți. Brigadierii Kratochwil Nicolae și Kratochwil Cristofor, conducătorii celor două brigăzi complexe ale gospodăriei au organizat cu pricepere munca. Astfel au reușit să termine la timp îngrășatul întregii suprafețe planificate, să termine aratul pînă în octombrie.

Arătura s-a executat la adîncimea de 25—28 cm. S-a controlat permanent și nu s-a găsit lucrare executată mai în fața de 25 cm. Pentru anul 1960 au mers mai adînc. Au arat la 30—32 cm adîncime. Adîncind arătura, sînt convinși că vor spori mai departe recolta. Cultivatorii de sfeclă care au o experiență îndelungată susțin că fiecare centimetru cu care pătrunde plugul mai adînc, sporește recolta cu cîte 500—700 kg sfeclă la hectar.

Trebuie să le dăm dreptate. Sfecla își formează recolta (rădăcina) în pămînt. Are nevoie de sol afînat în adîncime și aerisit ca să poată crește în voie. Dacă întîlnește la mică adîncime pămînt bătătorit, sfecla nu mai crește în adîncime și formează rădăcini ramificate. O astfel de cultură dă producție mică și de calitate inferioară. Cazuri din acestea se întîmplă mai ales cînd nu s-a arat destul de adînc sau cînd s-a format talpa brazdei. Aceasta este un strat de sol mai tare, mai îndesat, care se formează sub adîncimea pînă unde ajunge talpa plugului în cazul cînd se ară an de an la aceeași adîncime.

Sfecla are nevoie de multe substanțe nutritive. Prin arături adînci asigurăm și o mai bună hrănire a sfeclei. In solul arat din vară pătrunde mai ușor aerul care înviorează microorganismele din sol. Activitatea mai intensă a acestor mici viețăți din sol îmbogățește pămîntul în substanțele hrănitoare de care va avea nevoie sfecla de zahăr. Se poate observa bine spre mijlocul verii, mai ales în anii cu vara secetoasă, cum tînjesc plantele, cît de repede se îngălbenesc frunzele culturii de sfeclă însămînțată în arătura executată mai în fața.

Sfecla consumă și multă apă. S-a socotit că pentru o recoltă de 40 000 kg la hectar are nevoie de cîte 450—500 vagoane de apă, de 450—500 mm de ploaie. Deci nu-i ajunge apa din ploile ce cad de la semănat pînă la recoltat ci trebuie păstrată pentru sfeclă și apa ploilor căzute în vara și toamna anului trecut, precipitațiile din timpul iernii. Această apă se poate păstra cel mai bine prin arături adînci de vară.

Vorbind de avantajele arăturii adînci nu trebuie să uităm și faptul că prin această lucrare, împreună cu stratul de sol de la suprafață întoarcem sub brazdă și insectele și larvele lor, germenii bolilor, semințele de buruieni și buruienile, care ar face multă pagubă plantelor cultivate. Prin montarea pe plug a antetrupiței, recomandată de știința agricolă sovietică, îngroparea stratului superificial de sol se face mult mai bine.

Stațiunile noastre de mașini și tractoare sînt dotate cu pluguri moderne, prevăzute cu scormonitor la fiecare trupiță. Cu ajutorul acestor piese, se poate afîna pămîntul pe un strat de 5—15 cm sub adîncimea la care se ară. Arătura cu subsolaj este în special valoroasă pentru sfecla de zahăr, plantă atît de recunoscătoare la afînarea adîncă a solului.

Dacă stratul fertil al solului este subțire, aceasta poate fi o piedică însemnată în obținerea unei producții mari de sfeclă. Prin arături adînci acest neajuns se poate remedia. Paralel cu adîncirea treptată, an de an, a arăturii trebuie aplicate cu această lucrare și îngrășăminte organice și minerale ca astfel să se mărească fertilitatea straturilor mai adînci ale solului.

Aplicarea îngrășămintelor

Colectiviștii din Bulgăruș au dat mare atenție aplicării îngrășămintelor. Au folosit în total 3.500 tone de gunoi de grajd și peste 800 de tone de îngrășăminte minerale. Sînt de părere însă că ar mai fi trebuit să dea îngrășăminte. Aceasta o dovedesc și rezultatele experienței tovarășului șef de echipă Kincs Nicolae care, pe o suprafață de un hectar, pe lîngă cele 30 de tone de bălegar, a dat și 700 kg de îngrășămînt mineral (500 kg superfosfat și 200 kg azotat de amoniu), în loc de 400 kg cît a aplicat gospodăria pe restul suprafeții. Rezultatul s-a și văzut. A recoltat de pe acest hectar 67.300 kg de sfeclă.

Gunoiul de grajd al gospodăriei a fost bine fermentat. S-au ferit să dea gunoi păios, uscat. In cursul anului, bălegarul scos în fiecare zi din grajd l-au pus în platformă, l-au bătătorit și l-au udat cu must de grajd.

Au gunoit tarlalele care le știau mai puțin productive, unde grîul după care venea sfecla a urmat după porumb neîngrășat. Au reușit să îngrașe pentru sfeclă 120 hectare cu cîte 28—30 tone la hectar.

Căratul și împrăștiatul bălegarului nu suferea amînare, trebuia făcut în timp cît mai scurt. Căruțele cu bălegar treceau pe la basculă, astfel reușind să realizeze cantitatea necesară pentru fiecare hectar. Au împrăștiat gunoiul din căruță, avînd grijă să cadă cît mai uniform. Imediat ce au gunoit o fîșie de cîteva hectare se ara terenul. Nu a rămas bălegar împrăștiat și neintrodus sub brazdă nicăieri mai mult de o zi. Ars de soare și bătut de vînt s-ar fi uscat repede și ar fi pierdut o însemnată parte din substanțele hrănitoare.

Dintre toate plantele anuale, sfecla de zahăr folosește cel mai bine gunoiul de grajd. Este și explicabil. Sfecla dă producții mari pentru care are nevoie de multe substanțe nutritive. Rămîne mai mult timp în pămînt și poate astfel să utilizeze cu folos bălegarul care se descompune încet.

Gunoiul de grajd, ca și arătura adîncă, aduce multe foloase. Conține toate substanțele de care plantele au nevoie și prin descompunerea sa le pune la dispoziția sfeclei în tot timpul vegetației. Pe lîngă principalele elemente nutritive de care are nevoie planta, bălegarul conține și substanțe speciale, stimulatoare, care ajută dezvoltarea plantelor. Se găsesc în gunoiul de grajd și numeroase elemente de care plantele au nevoie în cantitate foarte mică, fără de care ele nu pot trăi: microelementele. Din bălegar, prin descompunerea prin care trece în pămînt, se formează humusul, materia organică din sol care îmbunătățește structura. După gunoire, pămînturile grele, compacte, devin mai afînate, mai poroase. Aceste soluri sînt de obicei reci, se încălzesc încet. Bălegarul le modifică și această însușire, provocînd încălzirea lor mai rapidă în primăvară. Solurile ușoare, nisipoase, pierd repede apa în timp de secetă. Dar pierd ușor și substanțele nutritive pe care le spală ploile. Bălegarul le îmbunătățește nu numai puterea de reținere a apei, dar și capacitatea de a fixa sărurile minerale. Ca urmare sfecla semănată în astfel de soluri nu suferă de secetă ca în cazul cînd n-ar fi fost îngrășată și folosește cu mai mare randament îngrășămintele minerale.

Pentru ca să aibă timp să se descompună, bălegarul trebuie să fie îngropat din toamnă, așa cum au făcut colectiviștii din Bulgăruș.

Cultura de sfeclă din 1959 la Bulgăruș, a primit, pe lîngă îngrășămintele organice de care s-a vorbit și cîte 400 kg îngrășăminte minerale la hectar (250 kg/ha superfosfat și 150 kg/ha azotat de amoniu).

Aplicarea îngrășămintelor minerale s-a făcut în felul următor:

— 200 kg superfosfat și 100 kg azotat de amoniu la hectar s-au aplicat înainte de semănat, pe coama arăturilor de toamnă. Ingrășămintele au fost îngropate prin discuire.

— 50 kg superfosfat și 50 kg azotat de amoniu s-au împrăștiat în luna mai, după rărit și au fost acoperite prin prașila a doua, care a urmat după rărit.

Ingrășămintele faziale s-au dat cu atenție pentru ca să nu provoace arsuri pe frunze. Șefii de echipă au explicat membrilor să facă împrăștierea îngrășămintelor numai după ce roua s-a ridicat și frunzele erau uscate.

Pentru o recoltă de 45 000 kg la hectar, sfecla de zahăr consumă substanțe nutritive cît se găsesc în 500—700 kg azotat de amoniu, 400—500 kg de superfosfat și 500—600 kg de sare potasică. O parte din aceste substanțe le găsește în sol, cu atît mai multe cu cît a fost solul mai bine lucrat, mai des îngrășat. Altă parte de substanțe nutritive găsește în gunoiul de grajd. Insă îngrășămintele minerale rămîn o sursă importantă pentru aprovizionarea sfeclei cu sărurile necesare, care pot fi folosite cu ușurință de plante. Astfel rădăcinile sfeclei le pot ușor absoarbe.

Sfecla de zahăr are nevoie pentru hrană de trei elemente principale pe care le dăm prin folosirea îngrășămintelor minerale: azotul, fosforul și potasiul.

Azotul este foarte necesar pentru viața plantelor, pentru creșterea sfeclei, pentru dezvoltarea frunzelor. Cînd în pămînt găsește prea puțin azot, sfecla are frunze mici și de culoare verde-gălbuie. Frunzele încep să se usuce pornind de la margine. Sfecla se coace forțat, rădăcinile rămîn însă mici, cu conținut scăzut de zahăr. Sucul din astfel de sfecle se prelucrează la fabrică anevoie.

Ingrășămintele minerale cu azot folosite mai mult la noi sînt: azotatul de amoniu, sulfatul de amoniu, nitrocalcarul. Primul conține mai mult azot, 30—33%, celelalte două mai puțin, 20—22%.

In legătură cu administrarea îngrășămintelor de azot trebuie să știm că în special azotatul de amoniu se dizolvă ușor în apă. Fiind împrăștiat la suprafața solului se dizolvă în apa din ploi și este dus în straturile mai adînci ale pămîntului, unde poate fi absorbit de rădăcini. Din această cauză se administrează pentru sfeclă primăvara, împrăștiind două treimi sau jumătate la pregătirea terenului sau înainte de semănat și restul după rărit. Sfecla crește cel mai repede după rărit. In două-trei săptămîni își mărește greutatea rădăcinii de zece ori. In această perioadă, în primăvară și prima parte a verii sfecla absoarbe cele mai multe substanțe nutritive din sol: trei sferturi din întreaga cantitate de azot de care are nevoie și cîte două treimi din cea de fosfor și potasiu. Din acest motiv este atît de folositoare îngrășarea sfeclei cu îngrășămînt azotat înainte de semănat și după rărit.

Sulfatul de amoniu și nitrocalcarul se fixează mai bine în sol de aceea pot fi date în parte și toamna.

După sfîrșitul lunii iunie nu e recomandabil să se mai dea pentru sfeclă îngrășămînt azotat deoarece întîrzie coacerea.

Mustul de grajd, urina, conțin mult azot. Este indicat ca mustul de grajd, subțiat cu trei părți apă, să fie folosit la îngrășarea fazială a acestei culturi. La sacalele cu care se distribuie se pot adapta tuburi prin care mustul de grajd să se scurgă între rîndurile de sfeclă.

Fosforul contribuie de asemenea la creșterea sfeclei, la formarea zahărului. In lipsă de fosfor, frunzele sfeclei au culoare verde-albăstruie și rămîn mai mici. De la margine spre centru se întind pete brune care duc la uscarea frunzei.

Superfosfatul este principalul îngrășămînt cu fosfor. Se dizolvă slab în apă. Rămîne în sol la adîncimea la care a fost îngropat. Ploile îl spală numai cu cîțiva centimetri mai adînc. Deci superfosfatul, pentru a fi bine utilizat de plante, trebuie să fie îngropat la adîncimea de 15—35 cm, adîncime la care sfecla își întinde cele mai multe rădăcini. Se știe că prin grăpare îngrășămintele se îngroapă la 3—5 cm, prin lucrarea cu cultivatorul sau discul la 5—8 cm, iar prin arătura la 15—35 cm, după adîncimea la care lucrează plugul. Deci, în special acolo, unde vara este secetoasă, și rădăcinile nu pot folosi superfosfatul rămas în straturile superioare, uscate ale solului, superfosfatul îngropat prin arătura este cel mai bine folosit. Astfel în regiunile cu vara mai săracă în ploi este bine să dăm 3/4 din superfosfat toamna sau vara și să-l îngropăm prin arătura adîncă. Un sfert, care rămîne pentru primăvară se dă înainte de semănat. Unde vara este mai ploioasă, acolo și superfosfatul dat fazial se valorifică bine; în acest caz este indicat să dăm 2/3 în toamnă și restul primăvara, jumătate la pregătirea terenului pentru semănat și jumătate la prașila a doua.

Dacă gospodăria are mașini de semănat combinate, care distribuie și îngrășămintele pe lîngă rîndurile semănăturii, este foarte folositor să se dea o cantitate de superfosfat cu ajutorul acestei mașini. Ingrășămîntul ajungînd în apropierea seminței este absorbit de rădăcini din primele zile de la răsărire. Trebuie însă astfel reglată mașina ca să nu ajungă prea mult superfosfat în preajma semințelor, deoarece împiedică răsărirea normală a plantelor.

Sfecla de zahăr consumă, comparativ cu alte plante, foarte mult potasiu. Potasiul îmbunătățește conținutul de zahăr, mărește rezistența ei la boli și secetă. In lipsa potasiului, conținutul de zahăr din rădăcini scade mult. Frunzele au culoare verde-închis, însă se îngălbenesc pe margini iar pe nervuri apar pete brune.

Ca îngrășămînt potasic se folosește sarea potasică. Administrarea lui se face de obicei toamna, sub arătura adîncă, sau 3/4 sub arătură și un sfert primăvara cu cultivatorul sau discuitorul înainte de semănat.

Sfecla are nevoie și de calciu. Acest element se găsește în cantitate suficientă în majoritatea solurilor pe care se cultivă sfecla la noi în țară. Atunci este nevoie de calciu cînd solul este prea acid (acru). Pentru a înlătura aciditatea trebuie neutralizată cu amendamente de calciu (carbonat de calciu, marnă, var, spuma de var). Se folosește în cantitate de 3—10 tone/ha după cît de acid este solul.

Majoritatea solurilor din țară, pe care se cultivă sfecla de zahăr au nevoie de îngrășăminte cu fosfor și azot. De aceea superfosfatul și azotatul de amoniu sînt îngrășămintele minerale cel mai mult folosite în îngrășarea sfeclei. Superfosfatul se folosește în cantitate de 200—600 kg/ha, iar azotatul de amoniu în doză de 150—300 kg/ha. Sarea potasică se găsește în cantitate mare în solurile noastre. Se folosește pe solurile unde s-a dovedit necesitatea ei în cantitate de 100—200 kg/ha.

Pregătirea și executarea semănatului

„Secretul recoltei noastre mari este ușor de aflat", ne spune zîmbind tovarășul brigadier Kratochwil Cristofor. Am recoltat de pe fiecare hectar cîte 100.000—125.000 rădăcini de sfeclă de cîte 400—500 grame fiecare. Dacă înmulțim aceste două cifre, aveți rezultatul. Așa pare ușor, însă trebuie să știi cum să pregătești terenul, să semeni și să îngrijești cultura, ca să ai în toamnă, la recoltare, cîte 10—12 plante la fiecare metru pătrat, fiecare de cel puțin 400—500 grame greutate.

Numărul cel mai potrivit de plante la hectar nu se asigură numai prin cantitatea de sămînță folosită sau prin distanța la care se rărește. Numai aceste măsuri nu ajung. Sămînța trebuie să ajungă într-un pat germinativ astfel pregătit, încît găsind condiții optime de germinație să încolțească în scurt timp, să răsară uniform și viguros.

Primăvara, din ziua în care se poate intra pe teren cu atelajele sau cu tractorul, și se poate lucra bine, trebuie folosită fiecare oră favorabilă de lucru.

In anul 1959, la Bulgăruș, primăvara a venit de timpuriu. Spre sfîrșitul lunii februarie se încălzise bine aerul. In primele zile din martie s-a și început lucrul în cîmp. Urmărind mersul zvîntării solului pe fiecare tarla, colectiviștii au început să le lucreze pe rînd. Au pregătit terenul cu polidiscul, discuind în cîteva zile întreaga suprafață destinată sfeclei. O dată cu această lucrare, au aplicat și îngrășămintele minerale. După discuitor au legat grape ușoare de lanț care au și netezit suficient terenul pentru a se putea semăna sfecla în bune condiții.

Pregătirea terenului pentru sfeclă în primăvară cere multă pricepere. Patul germinativ trebuie să fie curat de buruieni, afînat la suprafață și lipsit de bulgări, așezat sub adîncimea de semănat. Un asemenea pat germinativ trebuie să se asigure prin cît mai puține lucrări. Prea multă răscolire a pămîntului duce primăvara la uscarea lui și ca urmare la răsărirea neuniformă a sfeclei. Pe pămînturile arate din vară sau toamnă și lipsite de buruieni este suficient să se treacă cu tîrșitoarea sau grapa oblic pe direcția arăturii pentru a nivela coamele brazdelor. Dacă răsar buruieni pe care grapa nu le scoate, va fi nevoie de cultivator sau polidisc cum s-a procedat și la Bulgăruș.

Dacă va fi nevoie să se semene sfecla în arătură de primăvară, ceea ce este de nedorit, atunci economisirea apei adunată în iarnă și mărunțirea și așezarea suficientă a solului cer o atenție deosebită. Și în acest caz este mai bine să se facă puține lucrări pentru a nu călca prea mult pămîntul. După plug se leagă grapa cu colți sau chiar grapa stelată, după cum cere starea pămîntului și dacă e nevoie se mai grăpează sau tăvălugește.

La G.A.C. „Lev Tolstoi" din Bulgăruș semănatul sfeclei a început de timpuriu. La 7 martie lucrau atît cele două cupluri de semănători acționate de tractor cît și cele 8 semănători trase de cai. Colectiviștii planificaseră să semene toată sfecla în patru zile. Ploile care au mai venit i-au împiedicat în realizarea planului, însă pînă la 15 martie au reușit să semene întreaga suprafață, folosindu-se 20 kg semințe la hectar.

Distanțele între brăzdarele semănătorii s-au fixat la 40 cm. Au ales această distanță între rînduri pentru ca, pe de o parte, să poată trece prășitorile trase de cai fără a vătăma sfecla, iar pe de altă parte ca frunzele sfeclei să umbrească pămîntul de timpuriu. De altfel aveau mașini de 2 m lățime care de asemenea se potriveau pentru această distanță. Pentru ca, mai tîrziu în timpul prășitului, să nu aibă greutăți, au controlat cu atenție realizarea la semănat a intervalului de 40 cm.

Sămînța s-a îngropat uniform, la 3—4 cm adîncime. După semănat s-a tăvălugit cu tăvălugi de lemn. Au observat că tăvălugind nu numai că grăbesc răsăritul sfeclei (care a avut loc la 12—14 zile) dar netezesc mai bine și terenul, iar la prima prașilă se pot observa mai ușor rîndurile.

Importanța semănatului timpuriu este bine cunoscută de cultivatorii de sfeclă din Bulgăruș. Vorbind despre recolta din 1959 ne spun:

„Am semănat cu o lună mai devreme ca în anul trecut. La data cînd în 1958 abia semănam sfecla, în 1959 terminam cu primul prășit. Așa că puteam avea toate speranțele să realizăm o producție mare".

Intîrzierea semănatului scade într-adevăr mult producția. In regiunile de cîmpie lunile martie-aprilie sînt mai secetoase. Dacă se pierde umezeala iernii și sfecla ajunsă în sol uscat răsare numai după primele ploi, pierderea de recoltă pentru 10 zile întîrziere poate ajunge la 2.000—5.000 kg/ha. De aceea sfecla trebuie semănată în primele zile după începerea campaniei de primăvară. In regiunile deluroase, pe soluri reci, o întîrziere de 8—10 zile de la desprimăvărare, în primăverile timpurii încă nu e dăunătoare. Se mai încălzește pămîntul. Insă în cazul cînd campania de semănat începe tîrziu nici în aceste regiuni nu trebuie amînat semănatul.

Lucrările de întreținere

Un alt „secret" al recoltei mari de sfeclă de zahăr de la Bulgăruș a fost buna organizare a lucrărilor de întreținere și executarea lor în condiții bune.

Pentru ca fiecare colectivist să fie cît mai interesat în buna întreținere a sfeclei și în obținerea unor producții mari, întreaga suprafață de sfeclă s-a împărțit pe membri. Fiecărui membru al gospodăriei i-a revenit pentru îngrijire cîte 30—35 ari de sfeclă. Pe această suprafață urma să se îngrijească de executarea la timp și de calitatea tuturor lucrărilor necesare de la prima prașilă pînă la predarea recoltei. Recolta urma să se cîntărească separat pe fiecare parcelă. S-a planificat pe întreaga gospodărie producția medie de 30.000 kg/ha. Pentru parcelele de sfeclă defalcate pe membri, s-au prevăzut producții mai mari sau mai mici după cum terenul era mai productiv sau mai slab. Pentru depășirea planului de producție, fiecare membru al gospodăriei primea pe lîngă valoarea zilelor-muncă depuse și o plată suplimentară egală cu 30% din valoarea depășirii, bani și zahăr. Dacă nu se realiza planul din vina celui ce lucra parcela, urma să i se scadă din zilele-muncă valoarea producției neîndeplinite din banii ce-i primea.

Prima lucrare de întreținere a fost prășitul manual executat imediat ce s-au văzut rîndurile. Această lucrare este necesară chiar dacă nu apar buruieni. Primăvara fiind caldă, semințele de buruieni au încolțit. Chiar dacă nu apar la suprafața pămîntului, colții buruienilor împînzesc solul. Acum sapele îi scot ușor la suprafață și se distrug fără greutate. Este mai ușor să previi îmburuienarea decît să distrugi buruienile răsărite, bine înrădăcinate. Prima prașilă este importantă și din alt punct de vedere. Rupe scoarța care se formează deseori la suprafața solului tăvălugit și astfel ușurează creșterea plantulițelor de sfeclă.

Sfecla crește repede. Nu după mult timp de la terminarea primei prașile, au trebuit să înceapă răritul. Au apărut primele două frunze adevărate.

Răritul sfeclei este considerat la Bulgăruș o lucrare de mare răspundere. Il încep totdeauna din vreme și îl execută în timp cît mai scurt. Anul trecut l-au început din primele zile ale lunii mai și l-au terminat în 12 zile pe întreaga suprafață. Atunci apărea la sfeclă a doua pereche de frunze.

Intîrzierea răritului dăunează mult sfeclei. Fiecare zi întîrziere după perioada optimă pentru rărit, scade recolta cu 200—500 kg/ha. La sfeclă răsar de zece douăsprezece ori mai multe plante decît trebuie să rămînă. Sămînța de sfeclă este compusă din mai multe semințe, este o glomerulă. Fiecare glomerulă formează 3—5 colți. Din cele 20—25 kg semințe la hectar răsar cîte 1.200.000—1.500.000 de plante. Deci la fiecare metru pătrat răsar 120—150 de plante din care trebuie să lăsăm 12—13. Cu cît întîrziem mai mult răritul, cu atît mai multă apă și substanțe nutritive consumă din sol în dauna plantelor care rămîn, cele care trebuiau scoase la rărit.

O greșeală des întîlnită în cultura sfeclei este lăsarea sfeclei prea rară. Sfeclele lăsate rar cresc mai mari însă fiind mai puține la număr pe hectar ca cele suficient de dese, produc mai puțin. Pentru a avea producție mare și procentul de zahăr în rădăcini să fie ridicat, distanța la rărit trebuie astfel stabilită încît să putem recolta 100.000 de rădăcini, deci 10 rădăcini pe fiecare metru pătrat. La rărit lăsăm 11—13 plante la m², deoarece în cursul lucrărilor de prășit mai pier din plante (10—20%) și pînă în toamnă rămîn în jur de 10/m². Distanțele la care rămîn depind de distanța dintre rînduri după cum se vede din tabelul de mai jos:

NUMĂRUL PLANTELOR LA HA	DISTANȚA ÎNTRE RÎNDURI 40 cm	45 cm	50 cm
	SE RĂREȘTE LA		
100 000	25 cm	22 cm	20 cm
110 000	22-23	20	18
120 000	21	18-19	16-17
130 000	19	17	15-16

Și la Bulgăruș a fost obiceiul să se lase sfecla prea rar. Pentru a obișnui membrii cu răritul la distanța potrivită, fiecare șef de echipă a explicat membrilor din echipă cum să rărească sfecla și la ce distanță. Pe un băț avea marcată distanța de 20 cm, care trebuia să rămînă între plante. Rărind la 20 cm, lăsau 12—13 plante la m². S-a recomandat de asemenea să se scoată la rărit plantele mai plăpînde și să le lase pe acelea crescute mai bine, mai viguroase. Aplicînd această metodă recomandată de cercetătorii sovietici, se putea mări mai mult recolta sfeclei.

Totuși au fost și la gospodăria colectivă din Bulgăruș oameni care n-au vrut să înțeleagă cele explicate ca: Novac Mihai, Crăciun Ioan, Petrovici Petru, Ilie Marin. Ei au mai trecut prin sfeclă și au mai tăiat din plante. Să nu le rămînă atîtea pentru toamnă. Să fie mai ușor la scos. La scos le-a fost într-adevăr mai ușor că au avut recoltă cu 17.000—19.000 kg mai mică decît media gospodăriei. Au rămas și cu vreo 2.000—4.000 kg sub plan. In loc să primească plată suplimentară ca ceilalți membri care au lucrat conștiincios, li s-a redus și din retribuirea de bază pentru neîndeplinirea planului.

Membrii G.A.C. „Lev Tolstoi" din Bulgăruș au lucrat bine pămîntul, au întreținut exemplar sfecla. Mecanizarea lucrărilor, însă, au aplicat-o în foarte mică măsură. Au și consumat multe zile-muncă, planificînd 112 zile și mărind la 146. Multe zile au consumat la rărit. Puteau ușura răritul executînd înainte buchetatul. Tăind cu sapa cu lama de 13—15 cm lată de-a curmezișul rîndurilor, lăsînd buchete de plante de cîte 5—7 cm lungime, reduceau necesarul de muncă manuală. Buchetatul se poate face și cu prășitoarea sau cultivatorul astfel aranjate încît să aibă cuțite de cîte 12—15 cm lungime și între cuțite să rămînă intervale de 6—7 cm. Trecînd cu aceste cultivatoare de-a curmezișul rîndului rămîn buchete de 6—7 cm lungime. In acest caz însă sfecla trebuie semănată cu mai multă sămînță și să răsară des și uniform.

Sfecla de zahăr are numeroși dușmani. Cu deosebire sfecla tînără abia răsărită, este ușor distrusă de gărgărița sfeclei care în cîteva zile poate compromite întreaga cultură. Și celelalte insecte care atacă sfecla, cum sînt: viermii sîrmă, cărăbușul de mai, gîndacul negru, păduchii frunzelor pot provoca multe pagube dacă nu sînt observate din timp. Cea mai bună apărare contra lor este și cea aplicată la Bulgăruș. Semănarea sfeclei la timp optim, în pămînt bine lucrat și îngrășat, astfel ca plantele să crească viguroase și repede și astfel să scape de boli și dăunători.

Recoltatul

Inainte de a începe recoltarea s-a controlat întreaga suprafață și s-a planificat ordinea în care urmau să se recolteze tarlalele de sfeclă. Sfecla crește în greutate și depune zahăr pînă toamna tîrziu, pînă ce aerul nu se răcește sub 5—6 grade. Creșterea zilnică în greutate este de cîteva sute de kilograme, dar în cazuri speciale poate depăși și 1.000 kilograme la hectar. Pe măsură ce sfecla avansează în coacere frunzele sfeclei se usucă, se îngălbenesc. Cu cît are frunze mai multe și mai verzi, cu atît depune încă mai mult zahăr în rădăcini. Colectiviștii au început recoltarea cu culturile semănate mai devreme, cu cele mai sărace în frunze, cu frunze galbene și uscate. Au planificat de asemenea să recolteze mai din vreme tarlalele de sfeclă mai depărtate de gară, la care duceau drumuri proaste, greu de umblat dacă ar fi venit o toamnă ploioasă. Un lucru important de care trebuia să țină seama era ca după ploi care cădeau după o perioadă secetoasă, să lase încă 5—7 zile sfecla în pămînt și numai după aceea să o recolteze. Dacă începutul toamnei este secetos și sfecla își pierde o parte din frunze, după ploi mai mari își reface întîi frunzele folosind substanțele din rădăcini. Ca rezultat, primele zile după ploi producția la hectar se micșorează cu 2.000—5.000 kg/ha. In următoarele zile însă, după ce frunzele s-au refăcut, sfecla reîncepe să crească, producția mărindu-se chiar într-o săptămînă cu 3.000—6.000 kg/ha.

Rezultatul s-a făcut manual, cu furca de scos sfeclă sau cu cazmaua. De pe o mică parte din suprafață au scos sfeclă cu plugul de tractor. Folosirea în mai mare măsură a plugului de scos sfeclă la recoltat ar fi ușurat mult recoltatul sfeclei.

In lunile august și septembrie, cînd era încă frumos s-a organizat astfel lucrul ca sfecla scoasă curățată de pămînt și decoletată să fie predată în aceeași zi. Astfel pierderile care ar fi mari pe astfel de timp cald, se reduc mult. In lunile octombrie-noiembrie rădăcinile scoase și curățate de pămînt au fost de asemenea decoletate imediat pentru a preveni evaporarea apei care este mai mare la sfeclele cu frunze decît la cele decoletate. Pînă la predare au păstrat sfecla în grămezi, acoperite.

Capetele de sfeclă cu frunze rămase de la decoletare constituie un furaj bogat în substanțe nutritive, foarte prețuit la Bulgăruș. Prin furajarea cu 100 kg capete de sfeclă, vacile primesc suficiente substanțe nutritive pentru a produce 25 litri de lapte. Insilozat în amestec este de asemenea un furaj excelent. Extinderea suprafețelor cultivate cu sfeclă la Bulgăruș a însemnat și lărgirea bazei furajere. După cele 204 ha de sfeclă, la producția de 45.000 kg de rădăcini a corespuns 20.000—22.000 kg de capete cu frunze. In total vreo 4.000 de tone de furaje suculente. La acestea trebuie să adăugăm borhotul primit, 4.000 kg pentru fiecare vagon de sfeclă predată.

După muncă și răsplată

Colectiviștii din Bulgăruș au depășit producția planificată cu 50%. Valoarea zilei-muncă a crescut. Numai zahăr revine 390 grame la o zi-muncă. Ca plată suplimentară, pentru depășiri de 18.000—20.000 kg/ha colectiviștii harnici ca Mara Vasile, Roman Vasile, Schutz Erna, Dan Ioan, Zatek Vasile, Uibaru Aurelia, Pavel Elena, Hărdăruț Ioan, Meininger Ioan, Bickert Susana și alții au primit cîte 500—800 lei și 20—25 kg zahăr.

Gospodăria a realizat prin cultura sfeclei, pe lîngă celelalte avantaje despre care s-a vorbit, un venit de aproape 4 milioane lei.

Secretul recoltei mari de sfeclă, după cum am văzut, nu este aplicarea unei metode sau a alteia, ci folosirea combinată a tuturor măsurilor, aplicarea lor începînd de la alegerea locului sfeclei pînă la recoltarea ei.

Colectiviştii au tras învăţămintele necesare

Sectorul zootehnic în centrul atenţiei

Pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei lor, colectiviştii din Andrăşeşti raionul Slobozia, au acordat în ultimii ani o mai mare atenţie creşterii animalelor. Astfel la sfîrşitul anului 1959, sectorul lor zootehnic număra 65 de taurine din care 29 vaci cu lapte, 62 porcine din care 22 de scroafe fătătoare, 616 ovine, păsări şi 37 familii de albine. Iar, în planul de producţie pe 1960 ei şi-au propus să sporească mult numărul de animale. Cel al taurinelor, de pildă, va ajunge la 127 capete, din care 59 vaci, al porcinelor la 175 capete, din care 35 scroafe fătătoare, al ovinelor la 1.196 iar cel al păsărilor matcă la 700 capete.

Dacă în privinţa numărului de animale membrii acestei gospodării au obţinut unele rezultate, (suprafaţa lor de teren este de 1.327 ha) nu acelaşi lucru se poate spune şi despre producţiile medii realizate pe cap de animal. Producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată, bunăoară, abia a atins în anul trecut 1.300 litri, la lînă s-a obţinut numai 2 kg, iar la purcei numai 6 capete de fiecare scroafă fătătoare.

Producţiile mici realizate pe cap de animal sînt cauzate în primul rînd de o slabă hrănire şi adăpostire a animalelor. In iarna anului trecut animalele au fost hrănite cu coceni uscaţi, paie şi puţin porumb murat. Iar de la sfîrşitul lunii martie, cînd s-a terminat porumbul însilozat, hrana de bază a animalelor a constituit-o numai cocenii uscaţi şi paiele. Conveierul verde n-a fost asigurat decît în cantităţi extrem de reduse. Au fost însămînţate numai 4 hectare cu secară furajeră, care a fost păşunată de timpuriu dînd astfel un randament scăzut la hectar. Cu lucernă, iarbă de Sudan şi cu alte culturi furajere, care să asigure animalelor masă verde n-au fost însămînţate nici un hectar de teren. Animalele au găsit masă verde dar în cantităţi foarte mici, numai pe păşunea naturală care este foarte slabă.

Hrănite cu furaje de proastă calitate animalele au dat producţii slabe, ceea ce a făcut ca şi veniturile băneşti realizate din acest sector de activitate să fie mici.

Colectiviştii din Andrăşeşti şi-au dat astfel seama că pentru a obţine venituri mari din creşterea animalelor nu-i suficient să măreşti numai numărul de animale, ci trebuie să lupţi şi pentru sporirea producţiei pe cap de animal. Iar pentru a realiza producţii mari trebuie să asigurăm animalelor o hrană variată şi în cantităţi suficiente.

Iată de ce în planul de producţie pe anul în curs ei au acordat mai mare atenţie asigurării bazei furajere. Astfel pe lîngă cele 30 ha însămînţate cu orz şi 10 ha cu lucernă, se vor mai cultiva în acest an 70 de ha cu porumb pentru siloz, din care 20 ha în cultură dublă 20 ha cu iarbă de Sudan, din care 10 ha în cultură dublă, 40 ha cu ovăz din care 10 ha pentru fîn, 5 ha cu borceag şi 10 ha cu sfeclă furajeră. Pentru a se obţine producţii mari la ha s-au repartizat culturilor furajere terenuri bine pregătite. In felul acesta se va asigura animalelor furaje variate şi în cantităţi suficiente.

În sporirea producţiei pe cap de animal, un rol de seamă îl are şi felul cum sînt îngrijite şi adăpostite animalele. Nici în această privinţă nu se pot lăuda colectiviştii din Andrăşeşti. Pentru că nu s-au luat măsurile necesare procurării materialelor de construcţii grajdul în capacitate de 50 de vaci, început în vara anului trecut, n-a putut fi terminat pînă la venirea iernii. Din această cauză taurinele au fost adăpostite în adăposturi improvizate, necorespunzător: vacile în nişte ateliere iar tineretul taurin într-o remiză friguroasă. Din această cauză atît vacile dar mai cu seamă tineretul taurin au avut mult de suferit cînd timpul a fost rece.

Pentru a lichida şi cu această stare de lucruri noul consiliu de conducere al gospodăriei a luat măsuri pentru procurarea materialelor necesare terminării grajdului început şi ridicarea unui nou grajd pentru 50 de vaci, precum şi a unei maternităţi pentru scroafe cu 50 boxe.

O altă măsură luată pentru îmbunătăţirea activităţii în sectorul zootehnic, a fost că s-au repartizat ca îngrijitorii colectivişti îndrăgostiţi de meseria de crescători de animale, cum sînt Victor Anton, Ilie Văcărelu, Timofei Mihăilescu şi alţii.

Toate aceste măsuri luate de către consiliul de conducere vor contribui cu siguranţă la obţinerea unor rezultate din ce în ce mai bune în creşterea animalelor în gospodăria colectivă „Flacăra" din comuna Andrăşeşti, ceea ce va aduce gospodăriei şi membrilor ei venituri băneşti mai mari.

V. CAZACU

Luptăm pentru o producţie tot mai sporită

In scopul obţinerii de producţii sporite, în anul trecut consiliul de conducere al gospodăriei colective „Prietenia romîno-coreeană" din comuna Făcăeni, regiunea Constanţa, a hotărît ca pe 4 hectare gospodăria să înfiinţeze loturi demonstrative unde să se aplice în mod experimental cele mai înaintate metode agrotehnice. Loturile au cuprins cultura porumbului, florii-soarelui, cartofului şi sfeclei de zahăr.

Condiţiile climatice în care s-au desfăşurat lucrările pe loturile demonstrative sînt cele specifice Bărăganului, temperate de prezenţa bălţii Borcea. Solul a fost aluvionar. Principalele lucrări care s-au aplicat în mod deosebit pe aceste loturi şi care socotim că au influenţat simţitor asupra producţiei, au fost: arătura adîncă la 50—60 cm, aplicarea de îngrăşăminte în straturi alternative, densitatea mare a plantelor la unitatea de suprafaţă irigată şi executarea la vreme şi bine a lucrărilor de întreţinere. Complexul de lucrări s-a aplicat diferenţiat pentru fiecare cultură. La porumb şi floarea-soarelui, bunăoară, desfundatul s-a făcut la adîncimea de 55—60 cm., fără inversarea straturilor; la cartofi s-a desfundat la 50 cm cu ajutorul plugurilor monobrăzdare, iar la sfeclă la 60 cm.

De la lotul demonstrativ la cultura mare

Fertilizarea solului s-a făcut în felul următor: la porumb şi floarea-soarelui s-au dat ca îngrăşăminte de bază cîte 200 tone gunoi de grajd bine fermentat, 250 kg superfosfat şi cîte 200 kg kainită. Ingrăşămintele chimice au fost administrate la 30 cm adîncime, iar gunoiul de grajd la 15 cm. La sfecla de zahăr s-au aplicat aceleaşi îngrăşăminte ca la porumb şi floarea-soarelui, iar în plus s-au mai dat 30 tone gunoi de grajd nefermentat care a fost aşezat pe fundul desfundăturii. La cartofi, s-au administrat 150 tone gunoi de grajd, 200 kg superfosfat şi 200 kg azotat de amoniu. Lucrările de desfundat şi administrarea îngrăşămintelor s-au făcut manual în procent de 70 la sută, deşi ele pot fi mecanizate în procent de sută la sută.

Seminţele folosite de noi pe loturile demonstrative au fost din soiurile cele mai productive. Semănatul florii-soarelui şi sfeclei de zahăr s-a făcut la 28 martie, al cartofilor la 14 aprilie, şi al porumbului la 10 mai. In ceea ce priveşte densitatea plantelor la ha, aceasta a fost de 55.000 la porumb, 130.000 la sfecla de zahăr, 63.000 la floarea-soarelui şi 40.000 de plante la cartofi.

Pe loturile demonstrative am folosit şi irigarea culturilor cu apă din braţul Borcea. S-a folosit o normă de aprovizionare înainte de însămînţare, iar în timpul vegetaţiei au fost irigate de 3 ori porumbul, floarea-soarelui şi sfecla de zahăr, şi de două ori cartofii. Lucrările de întreţinere s-au executat la timp şi de bună calitate. Porumbul şi floarea-soarelui au fost prăşite de 4 ori, cartofii de 3 ori, sfecla de 5 ori.

In timpul vegetaţiei au mai fost administrate îngrăşăminte chimice şi anume: la porumb şi floarea-soarelui cîte 150 kg azotat de amoniu şi 200 kg superfosfat, iar la sfeclă şi cartofi s-au dat în plus 150 kg de kainită. Toate îngrăşămintele s-au administrat înainte de apariţia butonilor florali. S-a făcut, de asemenea, polenizarea suplimentară prin scuturare la porumb şi cu ajutorul albinelor la floarea-soarelui.

Recoltatul s-a făcut în faza de coacere deplină la toate culturile. Rezultatele obţinute pe loturile demonstrative au fost următoarele: **la floarea-soarelui s-a realizat o producţie de 4.100 kg la ha în timp ce media pe gospodărie a fost de 1.340 kg la ha, la porumb 16.650 kg ştiuleţi faţă de 2.245 kg la ha producţia obţinută în medie pe gospodărie, la cartofi, 45.700 kg la ha faţă de 12.600 kg la ha în medie pe gospodărie, iar la sfecla de zahăr 67.630 kg faţă de 30.070 kg la ha cît a fost media pe cele 90 ha din cultura mare.**

Cifrele de mai sus dovedesc că printr-o muncă susţinută, prin îmbinarea în mod armonios a tuturor metodelor agrotehnice avansate se pot obţine în mod obişnuit producţii mari chiar în regiunile secetoase. Recoltele mari realizate pe loturile demonstrative au arătat colectiviştilor din Făcăeni că posibilităţile de sporire a producţiei sînt nelimitate. Convinşi de lucrul acesta colectiviştii din gospodăria noastră sînt hotărîţi ca în anul acesta să extindă metodele folosite pe suprafeţe mult mai mari. Astfel, în anul 1960 gospodăria va aplica metodele ştiinţifice folosite pe loturile demonstrative la cultura porumbului pe o suprafaţă de 25 ha, la sfeclă de zahăr pe 25 ha, la cartofi pe 4 ha, iar la floarea-soarelui pe 20 ha. Încă din toamnă, pe aceste terenuri s-a făcut arătură adîncă şi s-au administrat pe fiecare ha cîte 100 tone gunoi de grajd şi 500 kg superfosfat. In acelaşi timp s-au luat măsuri pentru a se iriga încă 250 ha.

M. ALBULESCU
inginer agronom la gospodăria colectivă „Prietenia romîno-coreeană" din comuna Făcăeni, regiunea Constanţa

Turma de oi a gospodăriei

Gospodăria agricolă de stat Feteşti, regiunea Constanţa, a dezvoltat în ultimii ani mult sectorul zootehnic. Bunăoară, numai ferma de oi numără în prezent peste 15.000 de capete In fotografie: o parte din oile gospodăriei.

Foto: C. DUMITRU

S-ar putea obţine rezultate şi mai bune

— Pînă acum nu a murit nici unul din cei peste 600 de miei fătaţi, mi-a spus tovarăşul Gulea Gh., brigadier în sectorul ovin, de la gospodăria de stat Slobozia, regiunea Bucureşti. Angajamentul nostru de a obţine 1.650 de miei în loc de 1.500 va fi îndeplinit.

In drum spre saivane, tov. Gulea mi-a arătat că ciobanii gospodăriei acordă o deosebită atenţie hrănirii suplimentare a berbecilor, mioarelor şi oilor înainte de montă, amenajării saivanelor etc.

Tov. Puşa Paris, cel mai în vîrstă dintre ei, m-a informat că pînă la 5—6 martie se vor termina fătările şi la restul de oi. „Orice cioban ştie — spunea el — că obţinerea unor rezultate bune depind de îngrijirea ce se dă oilor, de buna lor hrănire. Unii ciobani cunosc însă mai puţin faptul că fătările tîrzii influenţează atît valoarea materialului de prăsilă, cît şi producţia de lapte. Noi însă am căutat ca fătările să aibă loc în februarie. Hrăniţi bine, mieii ajung pînă în luna mai la greutatea la care trebuie să fie înţărcaţi, adică mieluţele la 22 de kg şi berbecuţii la 25 de kg. In perioada păşunatului cînd oile dau cea mai mare producţie de lapte, în gospodăria noastră mieii sînt înţărcaţi. In felul acesta noi reuşim să sporim producţia de lapte marfă. Ceilalţi miei care nu sînt buni de prăsilă sînt înţărcaţi cu o lună şi jumătate mai devreme. După 3—4 săptămîni de la fătare, în afară de supt, mieii primesc amestec de concentrate şi fînuri. Atît cantităţile de concentrate cît şi cele de fînuri sînt mărite treptat, în raport cu vîrsta. Fînurile sînt compuse din lucernă şi borceag. După înţărcare, hrana constă din păşune, iar cînd masa verde nu este suficientă, se adaugă şi amestec de concentrate. Aşa am îngrijit noi mioarele încît acestea au dat cum se vede numai miei viguroşi, care promit a se dezvolta bine şi a da producţii bune de lînă.

Din cele arătate de către ciobani se părea că la G.A.S. Slobozia munca pentru buna dezvoltare a turmelor se desfăşoară ca la „carte". Iată însă că între timp la saivan a sosit şi tov. Mihai Pacio, organizatorul grupei sindicale.

— In 1957, mi-a spus acesta, gospodăria noastră avea numai oi stogoşe, ţigăi şi un berbec merinos. Avem acum peste 500 de spănci şi 21 de berbeci merinos. Mergem spre spăncizarea întregii turme de ovine. Dintre mieii obţinuţi vom opri pe cei care au caractere de spancă. Această acţiune trebuie să se desfăşoare însă în mod ştiinţific, folosindu-se însămînţările artificiale, şi selecţia riguroasă a animalelor. Urmărindu-se atît berbecii reproducători, cît şi oile putem face potrivirea perechilor şi selecţia produşilor în vederea obţinerii unor animale din ce în ce mai productive. Procedîndu-se astfel brigada noastră ar fi obţinut rezultate mai frumoase. Dar în gospodăria de stat Slobozia nu s-a procedat aşa.

Bine ar fi — m-am gîndit eu — ca anul acesta, conducerea gospodăriei să sprijine introducerea metodelor ştiinţifice de lucru înlăturînd ca monta oilor să se facă prin introducerea berbecilor în turmele de oi.

VIRGIL RIZESCU

Sporesc suprafaţa cultivată cu porumb siloz

In anul 1959 gospodăria agricolă de stat Zagăr, raionul Tîrnăveni, a cultivat între altele şi 58 de ha cu porumb siloz, producţia totală fiind de 195 de tone. Pentru acest an consiliul gospodăriei a hotărît să mărească suprafaţa cultivată cu această preţioasă plantă, planificînd să recolteze cel puţin 40.000 kg la hectar.

Pe tarlalele destinate acestei culturi, au fost transportate pînă acum 18 vagoane de gunoi de grajd. Seminţele necesare din soiul „Jimbolia" au fost asigurate, făcîndu-se şi proba de germinaţie.

Primele brigăzi pentru culturi irigate

In mai multe gospodării agricole de stat din ţară au luat fiinţă recent primele brigăzi de culturi irigate.

Aceste brigăzi, în componenţa cărora intră muncitori, tehnicieni şi ingineri specializaţi în lucrările agrotehnice pe terenurile irigate, sînt dotate cu tractoare, maşini agricole, instalaţii de pompare şi pentru producerea ploii artificiale, precum şi cu alte utilaje.

Noile brigăzi sînt menite să contribuie la îmbunătăţirea utilizării sistemelor de irigaţii, pe întreaga suprafaţă amenajată, în vederea asigurării unor importante sporuri de producţie, precum şi reducerii preţului de cost.

LA FERMA DE PĂSĂRI

Creşterea păsărilor a intrat de acum în proecupările colectiviştilor din Ţăndărei. Gospodăria va scoate în această primăvară peste 6.000 de pui. In fotografia din stînga: tov. Maria Hagianu, responsabila incubatoarelor, controlînd temperatura din incubator; în cea din dreapta: tov. Maria Bălan, în mijlocul celor peste 1.200 de pui scoşi de cîteva zile.

Cifre şi FAPTE

● *Anul trecut, sectorul zootehnic al gospodăriei colective „Drapelul Roşu" din Salonta, regiunea Oradea, a adus un venit de aproape un milion lei, ceea ce reprezintă 45 la sută din venitul total al acestei gospodării.*

● *Gospodăriile colective din Duda, Stănileşti, Gorban, şi Vineteşti, raionul Huşi, şi-au cumpărat de curînd cîte un autocamion pentru efectuarea în mai bune condiţii a unor transporturi.*

● *In adunarea generală, colectiviştii din comuna Bogdăniţa, raionul Bîrlad, au hotărît printre altele să cumpere în acest an 34 de vaci de lapte şi să construiască două grajduri pentru vite mari.*

● *Gospodăria colectivă din Urecheşti, regiunea Galaţi, va mări în cursul acestui an numărul oilor la 800 capete, al porcinelor la 150 capete, al vacilor la 60 capete şi va planta în primăvară încă 10 hectare de vie.*

LA S. M. T. REMETEA MARE

Măsuri pentru asigurarea îndeplinirii planului

Colectivul S.M.T.-ului Remetea Mare, regiunea Timişoara a realizat şi depăşit planul de producţie pe anul 1959 cu 37 la sută, economisind totodată peste 1 milion de lei şi reducînd preţul de cost cu 40 lei per hantru. Lucrările efectuate pe ogoarele celor 30 gospodării colective deservite au fost de calitate bună şi efectuate la timp — contribuind astfel la sporirea producţiei agricole la hectar, la creşterea bunei stări materiale a ţăranilor colectivişti.

Planul de producţie pe anul 1960 prevede sarcini sporite faţă de anul trecut. Printre altele se prevede ca volumul total al lucrărilor să crească cu 91 la sută, preţul de cost să fie redus cu 37 la sută faţă de anul trecut, iar sarcina de plan pe tractor convenţional de 15 CP să crească cu 47 la sută faţă de anul 1959. Sarcinile sînt mărite şi în ceea ce priveşte planul pe feluri de lucrări. De exemplu, în acest an avem de executat 9.736 ha semănat, 2.500 ha prăşit mecanic, peste 6.900 ha recoltat cu combinele şi secerătorile-legători, 20.300 ha ogoare adînci şi alte lucrări care vor determina o creştere a gradului de mecanizare pe terenurile lucrate de S.M.T. cu 47 la sută faţă de realizările anului 1959.

Pentru a putea face faţă cu succes acestor sarcini sporite baza tehnico-materială a staţiunii se va lărgi în anul 1960 prin dotări masive cu tractoare şi maşini moderne. Astfel, staţiunea noastră va primi 51 tractoare agricole, dintre care 2 tractoare S—100 care vor executa lucrări de desfundare în vii şi livezi. De asemenea, vom mai primi 20 semănători de porumb, 70 semănători-păioase, 46 combine de cereale şi una combină pentru siloz.

Sarcinile sporite care ne stau în faţă pe anul 1960 impun luarea unor măsuri care să asigure îndeplinirea şi depăşirea acestora. In şedinţa de analiză a activităţii pe anul 1959 şi de prelucrarea sarcinilor de plan pe 1960, faţă de noua situaţie formată prin colectivizarea totală a razei de activitate, mulţi muncitori, tehnicieni şi ingineri din cadrul staţiunii noastre au făcut o serie de propuneri pentru îmbunătăţirea muncii. Ei şi-au luat angajamente concrete, hotărîţi de a contribui fiecare la locul său de muncă în mod activ la îndeplinirea şi depăşirea indicilor de plan.

Colectivele constituite cu acest prilej, au studiat şi analizat posibilităţile de realizare a planului descoperind imense rezerve interne şi propunînd soluţii menite a contribui la realizarea şi depăşirea indicilor de plan.

Cu privire la reducerea vîrfurilor de reparaţii şi îndeosebi a remedierii în timpul cel mai scurt al defecţiunilor ce se vor ivi la motoare şi sistemul de rulare de la tractoarele K.D.-35, planul de măsuri prevede ca în cadrul atelierului mecanic să se asigure 4 motoare de rezervă reparate, circa 10 cărucioare K.D şi alte organe care vor putea fi montate în cel mai scurt timp la tractoarele ce se defectează în brazdă.

O rezervă importantă este aceea legată de aprovizionarea cu combustibil. De aceea, pentru înlăturarea timpilor neproductivi determinaţi de neasigurarea la vreme a carburanţilor şi lubrifianţilor la brigăzile de tractoare, s-a propus crearea unui subdepozit de produse petrolifere la brigada din Herneacova, care va deservi tractoarele din sectorul Herneacova-Stanciova. In acest sector carburanţii ajungeau în anii trecuţi cu întîrziere din cauza distanţei mari şi a drumurilor impracticabile.

In preţul de cost o pondere mare o reprezintă reparaţiile la tractoare şi maşini agricole. Din analiza făcută rezultă că în staţiunea noastră sînt încă unele rezerve şi în această direcţie. De pildă, prin recondiţionări de piese, ca: supape, role K.D., roată direcţie şi ax roată direcţie K.D., diferite pinioane, tamburi etc., cît şi prin confecţionarea diferitelor siguranţe, şuruburi din material recuperat etc., se vor obţine economii însemnate.

Un rol important în realizarea de economii îl au inovaţiile şi raţionalizările. Colectivul staţiunii şi-a propus prin planul tematic studierea şi introducerea în procesul de producţie a unor inovaţii care vor contribui la îmbunătăţirea procesului tehnologic în cadrul reparaţiilor din atelierul mecanic.

Pentru exploatarea mai raţională a tractoarelor şi maşinilor agricole am luat măsuri ca toate cele 15 brigăzi de tractoare să fie permanentizate la gospodăriile colective din raza de activitate.

Cît priveşte creşterea productivităţii muncii, ne-am propus ca acestea să crească în 1960 cu 2 la sută faţă de realizările anului 1959, prin folosirea pe scară largă a cuplajelor de maşini, prin extinderea schimbului II la un număr de 77 tractoare şi prin ridicarea nivelului profesional al mecanizatorilor în cadrul cursurilor de masă.

Prin folosirea la maximum a rezervelor interne descoperite, colectivul staţiunii noastre şi-a propus să realizeze peste plan un volum de 8.000 hantri şi să reducă preţul de cost al lucrărilor cu 4 la sută. In acest fel mecanizatorii noştri vor contribui la transpunerea în viaţă a sarcinilor izvorîte din Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959.

Ing. SEVER POPOVICI
agronom şef la S.M.T. Remetea Mare, regiunea Timişoara

La gospodăria agricolă de stat Poiana

Activitatea comitetului sindical trebuie radical îmbunătăţită

Gospodăria de stat Poiana din regiunea Piteşti, n-are decît un an de activitate, provenind din dezarondarea gospodăriei de stat Drăgăneşti-Olt. Anul trecut, datorită organizării bune a muncii în majoritatea sectoarelor, gospodăria a reuşit să-şi încheie bilanţul cu un beneficiu de 86.000 lei. Suma nu e mare, ce e drept, dar trebuie avut în vedere că fiind vorba de primul an de activitate, multe lipsuri de la cele două secţii — Crîngeni şi Gostavăţ ce aparţinuseră gospodăriei de stat Drăgăneşti-Olt au frînat în bună măsură obţinerea unor rezultate mai valoroase.

Stînd de vorbă cu lucrătorii gospodăriei, aceştia nu ezită să arate deschis că dacă s-ar fi aplicat cu mai multă atenţie metodele înaintate agrozootehnice, iar colectivul de muncă ar fi fost mobilizat să lupte cu mai mult avînt pentru creşterea productivităţii muncii, s-ar fi obţinut mai mult ca 1.700 kg de grîu la ha, mai mult ca 1.100 kg de floarea-soarelui la hectar, planul de lapte ar fi fost îndeplinit etc.

Se pune însă întrebarea: cine trebuie să desfăşoare o muncă susţinută pentru stimularea oamenilor, spre a se folosi tractoarele şi maşinile agricole cu randamente înalte, spre a se aplica în sectorul zootehnic o îngrijire şi furajare corespunzătoare a animalelor?

Fără îndoială în primul rînd, comitetul sindical al gospodăriei sub îndrumarea organizaţiei de partid.

In această privinţă trebuie subliniat că organizaţia de bază P.M.R., în frunte cu organizatorul de partid Arsene Gh., a analizat anul trecut în mai multe rînduri activitatea comitetului sindical şi a luat măsuri menite să ducă la îmbunătăţirea muncii acestui comitet.

Dar, — după cum recunoaşte deschis tov. Roşu Ştefan, preşedintele comitetului sindical, cea mai mare parte a membrilor din comitet nu i-au acordat sprijinul de care a avut nevoie.

Intre altele, trebuie notat că pînă acum comitetul sindical nu s-a preocupat de organizarea temeinică a întrecerii socialiste: steguleţele roşii de brigadă şi de mecanizator fruntaş pe brigadă nu se folosesc, foi volante în care să fie popularizaţi fruntaşii în producţie şi criticaţi codaşii nu s-au scos, grafice de producţie la brigăzile de tractoare, la atelierul mecanic sau la grajdurile de vaci nu s-au alcătuit. Deşi existau condiţii, nu s-a organizat nici măcar o brigadă artistică de agitaţie.

— Abia acum — îmi spunea tractoristul Smarandache Nicolae, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. — am început să adunăm material pentru a scrie unele texte necesare brigăzii artistice.

La colţul roşu al gospodăriei, în serile de iarnă uşa a fost încuiată. Nefiind cald, nimeni n-a venit să împrumute cărţi de la bibliotecă sau să folosească cele două jocuri de şah. Intreaga activitate culturală s-a rezumat la... prezentarea unui film săptămînal (gospodăria fiind electrificată s-a adus aci un aparat de proiecţie), la filme luînd parte şi colectiviştii şi întovărăşiţii din satul Poiana.

Cum era şi firesc, munca nesatisfăcătoare a comitetului sindical a fost aspru criticată de curînd, în adunările generale pentru alegerea noilor organe ale grupelor sindicale. Astfel, tov. Tucă Victor, organizatorul grupei sindicale de la secţia Crîngeni a arătat că în tot cursul anului 1959, n-a fost sprijinit de nici unul din tovarăşii din comitetul sindical al gospodăriei. Ingrijitorul de tineret Stoica Gh., fruntaş în producţie, a subliniat la rîndul său că dacă s-ar fi organizat cel puţin lunar consfătuiri de producţie, s-ar fi putut analiza mai temeinic lipsurile în ce priveşte îngrijirea şi furajarea tineretului taurin şi a vacilor, şi s-ar fi putut lua mai operativ măsuri de îndreptarea deficienţelor.

Ingrijitorul Costache Florea a scos în evidenţă faptul că nici faţă de problema condiţiilor de muncă şi de trai comitetul sindical — inclusiv organizatorul grupei — n-au manifestat mai mult interes decît pentru celelalte sarcini sindicale.

De asemenea, la adunarea generală a grupei sindicale din cadrul atelierului mecanic, tov. N. Ivaşcu, tîmplar şi organizator de grupă, a recunoscut că şedinţele sindicale s-au ţinut la voia întîmplării.

— Ar fi trebuit — a spus acesta, să fie popularizaţi fie la gazeta de perete, fie la panoul de onoare unii mecanizatori vrednici cum sînt tov. Nedelcu S. Ştefan, Militaru Ion, Gavrilă Florea şi alţii care au dat o contribuţie preţioasă la repararea utilajului agricol în lunile de iarnă. Dar acest lucru nu s-a făcut.

La gospodăria de stat Poiana sînt create toate condiţiile necesare îmbunătăţirii muncii sindicale, astfel ca ea să constituie pe viitor o puternică pîrghie pentru obţinerea unor rezultate bune în producţie.

Pentru aceasta, este nevoie însă ca posibilităţile existente să fie folosite. De exemplu, prin staţia de radioamplificare de la centrul gospodăriei — unde se află şi atelierul mecanic, pot fi zilnic popularizaţi fruntaşii şi criticaţi cei delăsători în muncă, se pot difuza recenzii de cărţi, îndrumări agrozootehnice legate de specificul muncii, cu un cuvînt, se pot aborda cu folos felurite forme de activitate culturală.

Este necesar ca viitorul comitet sindical să alcătuiască un plan concret de muncă, repartizînd sarcini precise pe oameni. Membrii comitetului sindical au datoria să sprijine temeinic grupele sindicale de la secţii, şi să organizeze întrecerea socialistă, factorul principal în obţinerea de succese de seamă.

De asemenea, socotim că e de datoria consiliului raional sindical Drăgăneşti-Olt să acorde un mai substanţial ajutor tovarăşilor din comitetul sindical al tinerei gospodării de stat Poiana, astfel încît aceştia să traducă în fapte sarcinile importante ce le stau în faţă, în acest an.

AL. RAICU

O vizită folositoare

(Urmare din pag. 1-a)

s-au îndreptat către răsadniţe, în care plantele de varză răsăriseră. Au vizitat apoi sistemul de irigaţie.

IN CASELE COLECTIVIŞTILOR

Nu se cădea ca oaspeţii să-i refuze pe colectiviştii care i-au îndemnat ca la sfîrşitul vizitei, înainte de plecare, să treacă şi pe la ei pe acasă, să vadă cum trăiesc. De aceea, oaspeţii au pornit pe uliţele satului grupuri, grupuri, oprindu-se pe la casele colectiviştilor. Cît timp au mers prin sat au văzut multe case noi, din zid, acoperite cu ţiglă ori tablă, aliniate la şosea. In fundul unor curţi se mai zărea ici-colo cîte o locuinţă mai veche, din chirpici, acoperită cu paie, pe care stăpînul o părăsise de mult, dîndu-i altă întrebuinţare. Păşind pragul caselor de colectivişti, întovărăşiţii au fost primiţi cu bucurie şi ore în şir au stat de vorbă prieteneşte. Oaspeţii au luat seamă la garniturile de mobilă nouă, aparatele de radio pe care le-au întîlnit mai în fiecare casă vizitată. Colectivista Elena Cătălău şi ca ea şi alte neveste de colectivişti, şi-au îndemnat oaspeţii să viziteze cămara, pătulul în care se mai află grîne din recolta anului 1958.

Un alt colectivist, pe nume Petre Zaharia, tocmai tăiase cel de al doilea porc din iarna aceasta, aşa că şi-a servit oaspeţii cu friptură proaspătă pe care au udat-o cu cîteva păhărele de Ottonel. Timpul a trecut pe nesimţite aşa că au trebuit să se retragă cu toţii la sediul gospodăriei colective unde stabiliseră ca punct de întîlnire. Şi cum era o zi frumoasă, ca de primăvară ei s-au întîlnit pe uliţa principală cu mai mulţi colectivişti care plecaseră la plimbare cu motocicletele şi bicicletele proprii.

ASCULTÎND INDEMNUL INIMII

Reîntorşi la sediul gospodăriei colective, întovărăşiţii şi-au spus părerile despre cele văzute. Cel dintîi a luat cuvîntul un bătrîn pe nume Vodă Ştefan, care a spus: „Aveţi o gospodărie colectivă care vă face cinste. Se vede bine că e bogat rodul muncii unite. Exemplul vostru îl vom urma în curînd şi noi". Apoi şi-a spus părerea tovarăşul Ion Miroiu: „Am vizitat şi alte gospodării colective în care am văzut lucruri ce ne-au mers de asemenea la inimă. Cu toate acestea, gospodăria colectivă din Ceacu le-a întrecut. Despre toate cîte am văzut aici voi povesti rudelor şi prietenilor".

Intorşi acasă Ilie Stănemir, Niculae Dicu, Marin N. Stănemir, Ilie Vulpe şi Dumitru Gh. Nicolae, au întocmit chiar în acea zi cererile de intrare în gospodărie colectivă. Exemplul lor a fost urmat şi de către alţi întovărăşiţi care, cu prilejul vizitei făcute, s-au convins că munca în gospodăria colectivă e mai spornică şi le poate asigura un trai îndestulat, aşa cum de fapt şi-l doreşte fiecare.

O măreaţă misiune de consolidare a păcii şi prieteniei între popoare

Vizita lui N. S. Hruşciov în Indonezia s-a apropiat de sfîrşit. Astăzi preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice urmează să plece la Calcuta unde va avea o nouă întrevedere cu primul ministru al Indiei, Nehru, şi de acolo în Afganistan, ultima din cele patru ţări ale Asiei de sud-est pe care le vizitează în lunga sa călătorie.

Fiecare din cele 12 zile pe care N. S. Hruşciov le-a petrecut în Indonezia a fost un prilej de mare bucurie pentru cei aproape 90 de milioane de locuitori ai celor 3.000 de insule cît numără republica indoneziană. Primirea entuziastă de care şeful guvernului U.R.S.S. s-a bucurat pretutindeni e o grăitoare dovadă a sentimentelor de prietenie pe care le nutreşte poporul indonezian faţă de marele popor sovietic şi de marea şi puternica sa ţară, Uniunea Sovietică. Presa indoneziană a remarcat în repetate rînduri că niciodată în istoria Indoneziei nu s-a făcut vreunui vizitator străin o primire atît de entuziastă la care să fi participat sute de mii de oameni ca aceea de care s-a bucurat N. S. Hruşciov şi persoanele care îl însoţesc.

De ce N. S. Hruşciov este întîmpinat pretutindeni cu atîta căldură şi simpatie de sute şi sute de mii de oameni? De ce izbuteşte el atît de uşor să realizeze o înţelegere reciprocă cu oamenii de stat din ţările Asiei? Pentru că, aşa cum subliniază ziarul indonezian „Bintang Timur", şeful guvernului sovietic discută cu reprezentanţii Orientului ca de la egal la egal. „Noi nu ne amintim să se fi întîmplat aşa ceva, subliniază ziarul amintit, deşi de la Marco Polo (celebru călător italian care a trăit între anii 1254-1323 n.r.) şi pînă la recentele vizite ale amiralilor de peste ocean în ţările Orientului ne-au vizitat foarte mulţi reprezentanţi ai Occidentului. In persoana lui N. S. Hruşciov Orientul vede pe reprezentantul unei ţări puternice, care promovează faţă de Orient o politică principial nouă, care discută cu reprezentanţii Orientului ca de la egal la egal şi căruia îi este uşor să vorbească aici despre înţelegere reciprocă, întrucît înţelege bine scopul şi intenţiile popoarelor din Orient".

Cîtă deosebire între atitudinea sinceră şi prietenească pe care Uniunea Sovietică o are faţă de ţările Orientului şi politica pe care au dus-o şi o duc faţă de aceste ţări puterile imperialiste! Secole de-a rîndul colonialiştii au prădat India, Birmania, Indonezia şi alte ţări dependente, le-au jefuit de bogăţii imense, le-au asuprit din punct de vedere politic şi spiritual, au călcat în picioare demnitatea omenească. Popoarele ţărilor care au scăpat de sub jugul colonialist depun mari eforturi pentru a scăpa de mizerie, pentru a lecui rănile adînci lăsate de cotropitori. In această luptă ele au sprijinul dezinteresat al ţărilor socialiste. Ţările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, nu numai că simpatizează cu lupta de eliberare a popoarelor din Orient, ci le şi ajută cu mijloace materiale ca să înlăture greutăţile pe care le-au moştenit de la colonialism, le sprijină să treacă mai repede de la înapoierea economică la progres. După cum a arătat N. S. Hruşciov în cadrul cuvîntării rostite în parlamentul indonezian, în 1960 Uniunea Sovietică va ajuta la construirea a 383 diferite întreprinderi industriale în 22 de ţări ale lumii. Uniunea Sovietică acordă ajutor în primul rînd pentru ca ţările care beneficiază de ele să-şi poată crea intr-adevăr o industrie proprie care să producă nu numai mărfuri de consum, ci în primul rînd mijloace de producţie. In acest fel ţările respective îşi pot crea o bază materială solidă, care să întărească independenţa lor economică şi politică.

In cadrul sprijinului pe care Uniunea Sovietică îl acordă popoarelor noilor ţări independente se numără şi hotărîrea luată de U.R.S.S. de a înfiinţa la Moscova o Universitate a prieteniei popoarelor. Această universitate, care va începe să funcţioneze încă în cursul acestui an, are menirea de a ajuta ţările din Asia, Africa şi America Latină în pregătirea de cadre naţionale — ingineri, specialişti în agricultură, profesori, medici, economişti etc. Ştirea despre această iniţiativă a guvernului Uniunii Sovietice a produs o puternică impresie în lumea întreagă.

Vizita lui N. S. Hruşciov în ţările Asiei de sud-est, roadele bogate ale acestei vizite, bucură pe toţi prietenii sinceri ai păcii. Preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice îşi îndeplineşte în mod strălucit — cu curaj, energie şi perseverenţa care-l caracterizează — măreaţa misiune de consolidare a păcii şi prieteniei între popoare.

R. P. Albania

Lucrări de indiguire

In anii puterii populare, în R. P. Albania au fost luate numeroase măsuri pentru protejarea unor cîmpii împotriva inundaţiilor din timpul iernii. De obicei, iarna, fluviile Shkumbini, Seman şi Mat creşteau mult şi inundau adesea cîmpiile situate de-a lungul cursului lor. Acum, aceste fluvii au fost îmblînzite. Au fost efectuate lucrări de indiguire pe ambele maluri ale fluviului Shkumbini; pe Seman va fi terminat în curînd un dig lung de peste 50 km, iar pe Mat s-a terminat construirea unui dig de 13 km.

R. P. Chineză

Expoziţia agricolă de la Pekin

In Capitala Republicii Populare Chineze, la Pekin, se află Expoziţia Agricolă pe întreaga China, care înfăţişează realizările obţinute de ţărănimea chineză în dezvoltarea producţiei agricole a ţării. Această expoziţie care a devenit o şcoală a schimbului de experienţă, un centru pentru studierea celor mai bune metode aplicate în producţia agricolă, este vizitată zilnic de 20—25.000 de oameni, veniţi din toate colţurile Chinei.

Expoziţia Agricolă pe întreaga China este alcătuită din 11 pavilioane: pavilionul principal, pavilionul culturilor agricole, pavilionul pomiculturii, apiculturii şi culturilor tehnice, al gospodăriei apelor, al măsurilor agrotehnice, al maşinilor şi uneltelor agricole, al gospodăriei forestiere, al creşterii animalelor, al valorificării apelor, pavilionul meteorologic şi pavilionul industriei comunelor populare.

In pavilionul principal, numeroase standuri, panouri, machete şi diagrame înfăţişează procesul de dezvoltare a agriculturii Chinei. Vizitatorii se pot convinge aici de uriaşele succese dobîndite de ţăranii chinezi în anii puterii populare. In ultimii zece ani, producţia agricolă globală a Chinei a crescut, în expresie valorică, de mai bine de 2,5 ori. In anul 1959 existau în ţară 1.400 de gospodării de stat mecanizate, cu 3.200.000 hectare de pămînt arabil.

In pavilionul culturilor agricole vizitatorii află, printre altele, că recolta globală a culturilor alimentare a crescut de 2,5 ori. Un panou cu cifre luminoase arată că orezul irigat, principala cultură alimentară din China, ocupă 27 la sută din întreaga suprafaţă a culturilor alimentare, iar recolta globală de orez reprezintă 45 la sută din recolta totală a culturilor alimentare. Tot aici ei află că recolta globală de bumbac, una din culturile tehnice de bază ale Chinei, a crescut în ultimii zece ani de 5,2 ori. In acest pavilion se află şi unele curiozităţi, ca de pildă, nişte dovleci din provincia Hansu, care cîntăresc 64 kg., sau un castravete din provincia Henan, cu o greutate de 19,5 kg.

Pavilionul gospodăriei apelor înfăţişează lupta dusă de poporul Chinei împotriva forţelor elementare ale naturii. Multe fluvii cu ape năvalnice ale ţării — Haine, Iantzî, Ciutizan, Sungari şi altele sînt stăvilite şi puse în slujba poporului. In anul 1959 pămînturile irigate din China constituiau 60 la sută din întreaga suprafaţă arabilă a ţării, faţă de 16 la sută înainte de eliberare.

Celelalte pavilioane ale Expoziţiei Agricole pe întreaga China înfăţişează marile lucrări efectuate în ţară pentru valorificarea pămînturilor înţelenite, mecanizarea agriculturii, dezvoltarea ramurii creşterii animalelor.

Note de drum din R. Cehoslovacă

Un sat obişnuit

Nu departe de Praga, într-o regiune extrem de pitorească la poalele unor dealuri înveşmîntate pînă în creştet de verdele veşnic al pădurilor de brazi, prin mijlocul cărora şipotesc puzderie de pîrîuri cristaline, am întîlnit în cale o mică aşezare rurală a cărei vîrstă — ca de altfel a mai tuturor satelor cehe — se pierde departe, de-a lungul veacurilor.

La Jarov, am poposit pentru puţin timp, suficient însă pentru a afla, din relatările ospitalierilor localnici, lucruri interesante despre trecutul, prezentul şi chiar viitorul străvechiului sat ceh.

Aşezarea aceasta, cu populaţie jumătate agricultori jumătate muncitori de fabrică (fapt obişnuit datorită numărului mare şi răspîndirii pretutindeni în Cehia a celor mai diverse întreprinderi industriale), a împlinit nu de mult 500 de ani de existenţă. Zidurile caselor sînt construite din blocuri masive de piatră, ajungînd sau întrecînd chiar un metru grosime. Ingustimea ferestrelor, adevărate ambrazuri de cetate, îţi sugerează ideea că din spatele lor s-a tras adesea cu arcul, arbaleta sau sîneata în nepoftiţii cotropitori din veacurile apuse. Garduri înalte de stejar, cu porţi bătute în fier, împrejmuiesc curţile gospodăriilor ascunzîndu-le complet vederii trecătorului.

In mijlocul satului o fîntînă din piatră, specifică Evului Mediu, îţi vorbeşte şi ea de vechimea multiseculară a aşezării. S-ar părea, la prima vedere, că aici nu s-a schimbat nimic în ultimii trei sute de ani. Aparenţa este înşelătoare. Dacă ce-i drept, la Jarov viaţa era acum douăzeci — treizeci de ani, ca şi în urmă cu două, trei veacuri, astăzi lucrurile stau cu totul altfel.

Spre viaţa pe care o trăiesc astăzi i-a condus Partidul Comunist care în ultimele decenii a purtat cu dîrzenie, sus, prin toate furtunile vremurilor, gloriosul drapel al libertăţii şi fericirii poporului.

Satul Jarov este în întregime colectivizat. Cooperativa agricolă unică, asemănătoare gospodăriei colective de la noi, a fost înfiinţată în primăvara lui 1953. Aici se cultivă în cea mai mare parte secară, cartofi, sfeclă de zahăr. Recoltele au fost apreciabile în anul trecut. La sfeclă, de pildă, s-au strîns 34.000 kg la hectar cu o concentraţie de zahăr de aproape 20 la sută.

Cooperatorii din Jarov nu se mărginesc însă numai la cultivarea sfeclei, cartofilor, hriştei şi secarei. Ei au dezvoltat în ultimii ani un puternic sector zootehnic care le aduce însemnate venituri băneşti. La 155 de hectare, cît reprezintă întregul teren arabil al satului, cooperativa agricolă unică posedă: 50 de vaci, 112 tineret bovin, 340 de porci mari şi mici, cîteva sute de găini.

Anul trecut, cooperativa agricolă unică din Jarov a vîndut organizaţiilor comerciale de stat: 23.000 kg carne de porc, 12.000 kg carne de vită, 68.000 litri de lapte şi 48.000 de ouă.

Vă închipuiţi desigur ce venituri băneşti au adus toate acestea, fiecărei familii de cooperatori, ţinînd seama că toţi membrii cooperativei sînt în număr de cîteva zeci.

La sediul cooperativei, în sala de şedinţe am zărit într-un colţ un aparat de proiecţie cinematografică.

— Cîte filme rulează pe săptămînă? l-am întrebat pe preşedinte.

— Să vă spun drept, mi-a răspuns acesta, n-am mai folosit de mult aparatul de proiecţie. La noi în sat aproape toate familiile au televizoare şi preferă să vadă filmele acasă.

Intr-adevăr, aproape n-am întîlnit casă în Jarov fără să aibă pe acoperişul ei caracteristicul T al antenei de televiziune.

Despre înaltul nivel de viaţă al locuitorilor satului Jarov vorbeşte şi faptul că din cele 71 de familii ale sale, 11 au autoturisme şi 38 de motociclete. Cum s-ar spune, un sat nu numai colectivizat, ci şi motorizat!

IN VIZITĂ LA UN COOPERATOR

Vladimir Houska locuieşte într-o casă construită cu vreo două veacuri în urmă. Pe dinafară nu-i prea arătoasă. Vremurile şi-au lăsat puternic urmele. Casa este încă destul de solidă şi mai poate fi locuită încă vreo două veacuri. Interiorul ei contrastează însă puternic cu exteriorul bătrînesc: mobilă ultramodernă, covoare persane, bibliotecă mare, cît un perete, plină cu cele mai diverse cărţi, maşină de spălat electrică maşină de gătit electrică, baie modernă cu cadă de faianţă..

Nici o deosebire faţă de o locuinţă modernă orăşenească. Mai cu seamă că satul Jarov ca şi toate celelalte sate din regiunea Praga este complet electrificat. Bineînţeles că familia Houska are în casă şi televizor, iar în curte, am zărit un automobil de cel mai nou tip pe care în momentul cînd am intrat tocmai îl spăla gazda.

Vladimir Houska s-a însurat cu 4 ani în urmă. Tot ce am văzut în casă, inclusiv automobilul, le-a cumpărat în acest răstimp. El şi soţia lui sînt fruntaşi în muncă, realizînd peste 1000 de zile-muncă pe an. In anul trecut, la fiecare zi-muncă au primit cîte 22 de coroane, 2 kg de cereale, 2 kg de cartofi şi altele.

Cooperativa agricolă unică din Jarov a ajuns la un nivel de dezvoltare destul de înaintat. Dar cooperatorii de aici nu înţeleg să rămînă pe loc. Despre planurile de viitor mi-a vorbit cu mult entuziasm şi comunistul Houska. Ei intenţionează să ridice noi construcţii necesare sectorului zootehnic care va spori considerabil în următorii cinci ani. Este aproape gata să intre în funcţiune o instalaţie modernă de prelucrat laptele, se acordă o atenţie deosebită creşterii pe mai departe a producţiei agricole la hectar.

Ţinînd seama de cele realizate pînă acum este neîndoielnic că toate obiectivele propuse în planul de cinci ani al cooperativei agricole unice din Jarov nu numai că vor fi îndeplinite dar cu siguranţă se vor înregistra şi importante depăşiri.

CRACIUN IONESCU

CIU-EN LAI VA VIZITA INDIA

Ciu-En lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a adresat lui J. Nehru o scrisoare în care spune că primeşte invitaţia de a vizita India şi de a duce tratative cu privire la rezolvarea paşnică a litigiilor de frontieră dintre cele două ţări.

In scrisoarea sa, Ciu-En lai arată că guvernul R.P. Chineze socoteşte că prietenia dintre cele două ţări este veşnică. Litigiile de frontieră dintre ele pot şi trebuie să fie rezolvate în întregime pe calea prietenească şi paşnică.

Scrisoarea lui Ciu-En lai constituie o nouă dovadă a politicii înţelepte dusă de ţările lagărului socialist, politică de pace şi înţelegere între popoare. Oricît de mari ar fi neînţelegerile între două ţări, este cu neputinţă să nu se ajungă la rezolvarea lor, pe cale paşnică, dacă din ambele părţi se va dovedi bunăvoinţa şi dorinţa de a se obţine acest lucru.

Cercurile conducătoare de la Bonn continuă uneltirile

După cum am arătat în numărul trecut al ziarului nostru, în întreaga lume s-au ridicat valuri uriaşe de proteste împotriva tratativelor secrete dintre Bonn şi Madrid, privitoare la crearea de baze militare vestgermane pe teritoriul spaniol.

Prins cu mîţa în sac, Strauss, ministrul de război al Germaniei occidentale, a căutat să arate că nu există nici un fel de înţelegere între cele două guverne privitoare la bazele militare din Spania. Bineînţeles însă că nu l-a crezut nimeni. Documentele prezentate de însăşi presa burgheză sînt prea evidente pentru a putea fi dezminţite. Dar nu numai atît. La cererea partidului social-democrat, la Bonn a avut loc o şedinţă secretă a comisiei Bundestagului pentru problemele apărării, în care Strauss nu numai că n-a mai dezminţit ştirile despre tratativele dintre Bonn şi Madrid, dar a căutat să le justifice. Potrivit ştirilor provenite de la participanţii la şedinţa secretă şi publicate de către ziarul „Die Welt", Strauss a recunoscut că, într-adevăr, a dus tratative cu Spania cu privire la crearea unor baze militare vest-germane, precizînd că nu e vorba numai de depozite militare ci şi de aerodroame şi poligoane destinate forţelor aeriene militare vest-germane.

El a mai arătat, totodată, că conducătorii militari ai S.U.A. precum şi generalul american Nordstad, comandantul suprem al forţelor armate ale N.A.T.O. în Europa nu au obiectat împotriva intenţiilor guvernului R.F.G. de a crea baze militare în Spania.

Pe de altă parte, într-un articol publicat în buletinul U.C.D. „Politisch-Soziale Korrespondentz", Strauss e de părere că trebuie continuată politica de înarmare. In acelaşi articol, el se opune retragerii trupelor străine din Europa şi cere să nu fie dezangajate forţele armate din Europa fără condiţionarea acestei probleme de soluţionarea problemelor politice. El a afirmat că, fără înarmare, nu poate fi asigurată securitatea Europei.

Ce înseamnă pentru Adenauer, Strauss, Oberländer şi alţii ca ei „securitatea Europei" se poate constata din numeroase fapte ce se petrec în R.F.G. şi din diferite declaraţii ale unor conducători vest-germani. Intr-un articol publicat la 27 februarie în ziarul „L'Information" din Franţa, Adenauer se pronunţă împotriva destinderii încordării în relaţiile internaţionale şi susţine că problema destinderii nu este altceva decît „propaganda" sovietică.

E cunoscută peste tot propaganda din Germania occidentală în favoarea politicii duse de Hitler. Aşa cum arată o ştire recentă, Editura Lehman din München a lansat o uriaşă campanie de publicitate în jurul colecţiei de „opere" care proslăvesc acţiunile criminale ale trupelor hitleriste în timpul celui de al doilea război mondial. Colecţia se intitulează „Oameni şi acţiuni", avînd ca subtitlu „Cavalerii crucii de fier povestesc".

Mare publicitate s-a făcut şi în jurul unei alte cărţi asemănătoare, intitulată „Asaltul asupra oraşului Tula", în care sînt preamărite crimele monstruoase săvîrşite de către regimentul 130 infanterie hitlerist, în timpul ocupaţiei acestui oraş.

Aşa după cum se vede din alte ştiri, în cadrul Ministerului de Război de la Bonn se lucrează, în prezent, la diferite planuri pentru crearea unei armate teritoriale. Aşa cum arată ziarul vest-german „Deutsche Volkszeitung", aceste planuri „vor oferi guvernului R.F.G. posibilitatea de a crea o armată care să nu fie subordonată N.A.T.O. şi să nu execute decît ordinele ministrului de război Strauss".

Alte ştiri arată că guvernul de la Bonn intenţionează să creeze baze militare pentru trupele sale nu numai în Spania, dar şi în Portugalia, Turcia, Grecia, Franţa, în Italia şi în alte ţări.

Aşa cum arată o ştire transmisă de agenţia franceză de presă „France Presse", Franţa a şi acordat Germaniei occidentale anumite drepturi în această privinţă.

Ceea ce n-a putut face Hitler prin forţa armelor, încearcă acum Adenauer să facă prin mijlocirea acordurilor. Fără îndoială însă că nu va reuşi. Poporul francez, toate popoarele Europei, dornice de libertate, vor dejuca şi de data aceasta planurile militariştilor germani.

Revendicările ţăranilor din Peru

De curînd s-a ţinut la Lima, capitala statului Peru, un congres al organizaţiilor ţărăneşti din această ţară. După cum relatează corespondentul agenţiei Prensa Latina, delegaţii la congres au stăruit asupra efectuării de către guvern a unei reforme agrare. Vorbitorii au arătat în cuvîntările lor că ţăranii din Peru, care alcătuiesc 62 la sută din totalul populaţiei, trăiesc prost şi că nu există altă ieşire din situaţia grea în care se află ei decît efectuarea unei reforme agrare.

Exprimîndu-şi revendicările vorbitorii au dat în această direcţie exemplul Cubei.

Ştiri agricole DE PESTE HOTARE

● **Intre R. P. Chineză şi R.A.U. a fost încheiat un protocol privitor la cel de al doilea an al acordului comercial dintre cele două ţări. Valoarea totală a exportului de ambele părţi se ridică la suma de 15 milioane lire sterline.**

● Guvernul vest-german a adoptat o lege prin care bărbaţii în vîrstă de 18—65 ani vor face în caz de război muncă obligatorie. Acest proiect de lege nu se deosebeşte aproape de loc de o altă lege a muncii obligatorii de pe vremea lui Hitler.

● **Secretariatul permanent al Consiliului de solidaritate a ţărilor Asiei şi Africii a adresat tuturor comitetelor naţionale de solidaritate afro-asiatice o scrisoare în care le cere să declare ziua de 28 martie a anului curent, „Zi a solidarităţii afro-asiatice".**

● La Cap Canaveral, americanii au încercat să lanseze un satelit experimental „Midas". Experienţa a eşuat.

● **O editură franceză a scos de sub tipar într-un tiraj de 100.000 de exemplare, un album de fotografii, prezentîndu-l pe N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic. Albumul a fost editat în legătură cu apropiata vizită a lui N. S. Hruşciov în Franţa.**

● La 25 februarie, deasupra oceanului, în apropiere de Rio-de-Janeiro, un avion brazilian de cursă s-a ciocnit de un avion de transport al forţelor maritime ale S.U.A. Din 70 de persoane aflate pe bordul celor două avioane, 66 au murit.

● **Autorităţile greceşti au intentat împotriva ziarului Avghi un proces care a avut loc în ziua de 24 februarie. Sub presiunea opiniei publice şi de teama unei puternice demascări, Tribunalul a fost nevoit să claseze procesul socotind că acuzaţiile aduse ziarului au fost neîntemeiate.**

NEGRU PE ALB

După cum relatează revista „Kim" din Turcia, datoriile ţăranilor turci către bănci cresc necontenit.

Şi-aici în agricultură
E „belşug" într-o măsură,
Căci ţăranii, mii şi mii,
Au belşug de... datorii.

Ţăranii din cele trei sate din Cipru unde Anglia intenţionează să construiască baze militare au organizat o demonstraţie de protest.

Cînd spun ţăranii „nu se poate!"
Şi cu tărie protestează,
Englezii pe aceste sate
Nu prea e chip să pună „bază"...

SPORT

Pe un drum bun, promiţător

In comunele şi satele raionului Roşiori sportul devine un prieten tot mai bun al tinerilor şi vîrstnicilor.

Asociaţia sportivă „Avîntul" G.A.S. Traian numără peste 100 de membri înscrişi în U.C.F.S, cu cotizaţia la zi. Echipele lor de fotbal şi volei participă la campionatul raional. Terenurile de fotbal şi volei bine amenajate dovedesc că aici sportul se află la mare cinste. Şi alte discipline ca şahul şi trînta sînt, de asemenea, practicate cu bune rezultate de către muncitorii şi tehnicienii gospodăriei.

Dacă poposim în mijlocul sportivilor de la „Recolta" G.A.C. Belitori vom constata că cei 251 de membrii U.C.F.S. au cotizaţiile la zi. Colectiviştii vorbesc cu mîndrie de echipa de oină care s-a dovedit cea mai puternică din raionul Roşiori, de echipa de volei masculină care a obţinut, de asemenea, rezultate foarte bune. Şi la trîntă sportivii din comună sînt vestiţi în raion. Colectivistul Ene Gheorghe, s-a clasat pe locul al treilea la faza regională a Spartachiadei de vară. Deşi fac abia primii paşi în atletism, unul din colectivişti, Mandache Ştefan, este campion raional în proba de 1000 metri (rezultatul a fost obţinut în cadrul întrecerilor ultimei Spartachiade de vară).

Nici echipa de fotbal nu se lasă mai prejos. Ea se află pe locul al treilea în campionatul raional.

Succesele sportivilor din această asociaţie fruntaşă îşi au izvorul în faptul că gospodăria agricolă colectivă din Belitori sprijină şi urmăreşte îndeaproape dezvoltarea mişcării sportive, cuprinderea a cît mai mulţi tineri colectivişti într-una din disciplinele preferate.

Incheierea „Concursului bilanţ" pe anul 1959 care cuprindea ca obiective înscrierea de membri în U.C.F.S., achitarea cotizaţiilor, amenajarea de baze sportive, participarea la competiţii sportive de masă şi campionate raionale, organizarea de concursuri sportive pe plan local etc. a arătat că asociaţia sportivă „Recolta" Măldăieni este cîştigătoarea acestui concurs în raionul Roşiori. Pentru locul întîi pe care l-au ocupat, sportivii din Măldăieni au primit material şi echipament sportiv în valoare de 1.700 lei. Desigur, acest rezultat nu este întîmplător. Ce 171 de membri ai asociaţiei sportive au achitat cotizaţia la zi. Echipa de oină deşi a fost înfiinţată cu un an în urmă a cîştigat o seamă de competiţii: Cupa Festivalului, Cupa de toamnă ca şi titlul de campioană raională. Rezultate frumoase a obţinut şi echipa de volei care participă în campionatul raional. Tinerii sportivi din Măldăieni au repurtat cîteva victorii încurajatoare şi la trîntă. Astfel, tinerii ţărani muncitori Voicu Sava şi Ţîrcovnicu Marian au cucerit titlul de campioni raionali ai Spartachiadei de vară. La „Spartachiada fetelor" tînăra Marcov Catriţa a ocupat locul întîi la proba de 400 m. junioare, Rusanu Violeta locul II la lungime senioare, Leoveanu Elena locul III la înălţime senioare, iar Dinu Tinca acelaşi loc în probele rezervate junioarelor.

Am mai fi putut vorbi pe larg şi despre succesele înregistrate de sportivii de la „Avîntul" Dobroteşti, „Recolta" Scrioaştea, „Recolta" S.M.T. Odobeasca etc. Toate acestea ne arată că în comunele raionului Roşiori sportul se dezvoltă pe drum bun, promiţător.

C. LUCIAN

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".